Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 855
Vineri 6 iulie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Recoltarea cerealelor păioase — sarcină principală!

În toate gospodăriile agricole de stat lucrările campaniei agricole de vară se află în plină desfășurare. Astfel, pînă la 5 iulie, în sudul țării recoltarea orzului era pe terminate, cea a griului în plină desfășurare, iar arăturile de vară începuseră în cea mai mare parte a gospodăriilor.

Analizînd stadiul lucrărilor agri-

Prof. univ. ing. STOIAN PETRESCU
Secretar General al Trustului Central Gostat

cole de vară comparativ cu anii trecuți, se constată că în prezent ritmul de lucru este mai bun, organizarea lucrărilor superioară anilor anteriori, deși nu se poate trece cu vederea că alături de unități fruntașe întîlnim și altele mult și nejustificat rămase în urmă.

Este cunoscut faptul că în campania agricolă de vară, oamenii muncii de pe ogoare trebuie să facă față unui volum mare de lucrări, variate, de o însemnătate hotărîtoare nu numai pentru recolta anului în curs, dar și pentru cea a anului viitor. De aceea, aceste lucrări se cer a fi efectuate la un înalt nivel calitativ și cu termene agrotehnice scurte și optime de executare.

Cît de păgubitoare este întîrzierea unor lucrări ne-o dovedesc cîteva exemple. Astfel, calculele arată că întîrzierea recoltării cerealelor păioase cu două zile peste momentul optim aduce după sine pierderi, prin scuturare, de 120—150 kg/ha; de asemenea, pierderea numai a unui spic de grîu pe metrul pătrat înseamnă o risipă de 50—60 kg/ha. La fel, întîrzierea arăturilor de vară cu două zile după recoltarea păioaselor are drept consecințe epuizarea rezervei de apă din sol, posibilitatea înmulțirii buruienilor și, în ultimă instanță, efectuarea arăturii cu un efort mai mare și cu un consum mai ridicat de carburanți și lubrifianți pe hectar, pricinuite de întărirea solului. Nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că întîrzierea lucrărilor de întreținere la prășitoare are urmări grave asupra recoltei culturilor respective sau că prelungirea peste epoca optimă a recoltării și însilozării furajelor duce la pierderi calitative, la deprecierea valorii nutritive a nutrețurilor. Două zile de întîrziere la recoltarea și pregătirea lucernei, bunăoară, înseamnă o risipă de circa 3.000 litri de lapte la fiecare hectar.

Cercetînd indicatorii folosirii forței de muncă și ai parcului de mașini și tractoare în cadrul gospodăriilor agricole de stat, mai cu seamă a celor cerealiere, rezultă că doar circa 35 la sută din necesarul de muncă și aproape 40 la sută din volumul orelor-tractor se consumă în desfășurarea lucrărilor agricole de vară. Or, aceasta subliniază îndeajuns nevoia asigurării unei organizări mai raționale a muncii, a urmăririi mai temeinice, zi de zi, a înfăptuirii cantitative și calitative a volumului de lucrări solicitat.

În primul rînd, accentul principal trebuie să cadă pe pregătirea parcului de tractoare și utilaje, precum și pe realizarea vitezei de lucru zilnice. Realizarea unei viteze sporite de lucru zilnice, depinde, desigur, de mai mulți factori. Printre cei mai însemnați cităm: repararea prealabilă și întreținerea tractoarelor la un înalt nivel calitativ, precum și depanarea rapidă a eventualelor defecțiuni tehnice, astfel ca întreruperile din lucru să fie reduse la minimum; exploatarea rațională a forței de lucru a tractoarelor prin formarea de cupluri și agregate care să folosească cît mai complet puterea mașinii; înaintarea cu o viteză adecvată lucrării; organizarea rațională a lucrărilor pentru evitarea deplasărilor în gol și a întreruperilor pentru aprovizionare, descărcare, ori din lipsă de materiale; asigurarea unui ritm uniform de lucru; folosirea integrală a timpului de lucru pentru munca efectuată în brazdă; organizarea schimbului II pe tractoare, mai ales pentru arături.

Pe această linie, analizînd munca de pînă acum a gospodăriilor agricole de stat, observăm că există mari rezerve de îmbunătățire a vitezei zilnice de lucru. Să luăm, de pildă, două gospodării vecine din regiunea Banat: Recaș și Izvin. Pe cîtă vreme prima și-a întocmit un plan minuțios de lucru, folosind din plin factorii a căror acțiune duce spre asigurarea unei viteze zilnice ridicate, în G.A.S. Izvin, după cum arată planul de măsuri pentru desfășurarea campaniei de vară, vor fi multe deplasări în gol, întreruperi pentru descărcarea combinelor etc. De asemenea, aici arăturile de vară au fost prevăzute să înceapă abia după 3—4 zile de la recoltare. Aceasta demonstrează că consiliul gospodăriei de stat Izvin nu acordă atenția cuvenită folosirii din plin a forțelor și mijloacelor de lucru, că el nu și-a întocmit un plan chibzuit de folosire a acestora.

Exemple asemănătoare mai pot fi date. În gospodăriile de stat din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, de pildă, n-a fost organizat schimbul II pe tractoare — deși posibilități există — decît în proporție de mai puțin de 35 la sută, iar viteza zilnică de lucru la prășit a fost în ultima vreme cu 15 la sută mai mică decît în gospodăriile din regiunea Brașov, fără să existe cauze obiective pentru aceasta. De asemenea, mai sînt gospodării care nici pînă la 1 iulie nu-și reparaseră toate utilajele necesare campaniei de vară (2 unități din Trustul gostat Sibiu și patru din regiunea Crișana) sau care nu-și asiguraseră rezerva de carburanți și lubrifianți prevăzută prin normativele în vigoare (8 unități din regiunea Cluj).

Unele deficiențe se fac vădite și în privința asigurării mijloacelor de transport. A lăsa grîul sau orzul pe cîmp, într-o vară ca aceasta, în care ploile pot surveni oricînd, este cel puțin o lipsă de prevedere gospodărească. Or, în regiunea București, 16 gospodării nu și-au asigurat încă numărul minim de autocamioane necesare transporturilor. În același timp, peste 20 de tractoare rutiere cu remorcile lor — care acum nu sînt angrenate în alte transporturi cu caracter de strictă necesitate — nu au fost prevăzute să transporte grînele. Pentru ca transportul cerealelor să se facă cît mai repede și în bune condiții este necesar ca toate mijloacele de transport să circule încărcate la capacitatea lor maximă și pe drumurile cele mai scurte și mai bune către bazele de recepționare a produselor respective.

Concomitent cu recoltarea, o mare atenție trebuie să acorde gospodăriile de stat executării arăturilor de vară. În acest scop, terenurile trebuie eliberate imediat de paie, prin folosirea la maximum a preselor de balotat, prevăzute cu remorcă pentru încărcarea baloților. De asemenea, este nevoie să se organizeze schimbul doi pe un număr cît mai mare de tractoare, astfel încît ziua să se lucreze la recoltat, iar noaptea la arat.

Respectînd îndrumările agrotehnice și perioadele optime de lucru, consiliile gospodăriilor de stat au datoria să asigure desfășurarea în condiții optime a lucrărilor campaniei de vară, încît toate muncile să fie făcute la nivel superior.

EXECUTAREA LUCRĂRILOR AGRICOLE DE VARĂ

Recomandările Institutului central de cercetări agricole

Paralel cu recoltarea cerealelor păioase și a leguminoaselor timpurii se pun bazele recoltei pentru anul viitor prin efectuarea lucrărilor de pregătire și fertilizare a solului. Rezultatele obținute în întreaga țară de stațiunile agricole experimentale, confirmate de producție, au demonstrat importanța deosebită pe care o are executarea acestor lucrări pentru realizarea de recolte sporite.

Arăturile de vară făcute la timp și de bună calitate asigură desfășurarea activă a proceselor biochimice în stratul arabil al solului. Prin afînarea solului se înmulțesc microorganismele și crește mult activitatea acestora. Ele descompun substanțele vegetale și le transformă în compuși minerali ce constituie hrana plantelor. Astfel, **o arătură de vară mărește cantitatea de nitrați** (săruri minerale cu azot) de **2-6 ori în funcție de tipul de sol.** Pe solul brun roșcat de pădure, pe care s-a făcut arătura imediat după recoltarea mazării, s-au găsit, înainte de semănat, 142 kg de nitrați la hectar, iar pe acela pe care s-a făcut numai arătura înainte de semănat cantitatea de nitrați a fost de 32 de kg.

PRIN ARĂTURI DE VARĂ SE CREEAZĂ CONDIȚII PENTRU ÎNMAGAZINAREA ȘI PĂSTRAREA APEI PROVENITE DIN PLOI. Astfel, **pe terenurile arate vara cantitatea de apă existentă în sol pe adîncimea de 1,20 m a fost în medie pe 3 ani, pe solul brun roșcat de pădure cu 516 vagoane la ha mai mare decît pe terenurile arate numai toamna înainte de semănat.**

Tot ca efect al arăturii de vară este și sporirea cantităților de alte elemente nutritive solubile folosite în hrana plantelor. Ca urmare, semănăturile de cereale de toamnă din primele faze de vegetație și pînă la recoltare cresc mai viguros, înfrățesc mai mult iar producțiile sînt mai mari și de calitate mai bună. Atît cercetările științifice, cît și practica au dovedit efectele arăturilor de vară pe toate tipurile de sol din țara noastră în obținerea de recolte mari.

Din numeroasele exemple ce se pot da reiese că arăturile de vară dau mari sporuri de recoltă care variază de la an la an în funcție de condițiile climatice. **Pe solul cernoziom castaniu, bunăoară, pe o perioadă de 9 ani, datorită arăturilor de vară făcute în fiecare an, sporurile de recoltă, la grîul de toamnă, au variat de la 145—1.015 kg la ha, pe solul brun-roșcat de pădure de la 347 kg pînă la 1.445 kg la ha, iar pe podzol de la 195 la 990 kg la ha — față de recoltele obținute pe terenurile arate numai înainte de semănat.**

RECOLTELE OBȚINUTE PE TERENURILE ARATE DIN VARĂ SÎNT ȘI CALITATIV SUPERIOARE. Și în această privință experiențele au demonstrat că se poate realiza o cantitate dublă de proteine la ha de grîu față de recoltele de pe terenurile arate numai înainte de semănat. Aceasta înseamnă că făina de grîu este mai bogată în proteine și pîinea mai hrănitoare.

Toate aceste efecte binefăcătoare ale arăturii de vară se pot realiza numai dacă lucrarea este de bună calitate. O arătură de bună calitate se face atunci cînd în stratul arabil este umiditate în cantitate mijlocie, cînd brazda se mărunțește și se așează fără să rămînă goluri de aer, iar suprafața arăturii este netedă.

După executarea arăturii de vară, terenurile pot fi folosite pentru semănatul celei de-a 2-a culturi, pentru semănăturile de toamnă sau pentru cele de primăvară.

În acest scop se recomandă:

1. ARĂTURILE PENTRU ÎNSĂMÎNȚAREA CELEI DE-A DOUA CULTURI SE VOR EXECUTA PE TOATE TIPURILE DE SOL LA ADÎNCIMEA LA CARE NU SE SCOT BULGĂRI MARI. Plugurile trebuie obligator să lucreze în agregat cu grapa stelată pentru sfărîmarea bulgărilor mici, netezirea arăturii și stabilirea unui contact strîns între sol și resturile vegetale îngropate.

O dată cu executarea arăturii se incorporează în limita posibilităților, îngrășăminte minerale și îndeosebi, cele cu azot, folosindu-se la hectar cîte 70—100 kg azotat de amoniu.

Lucrarea se poate executa și cu grapa cu discuri pe care se pun greutăți pentru a se asigura o adîncime cît mai mare. De asemenea, unghiul de lucru al discurilor va fi înclinat la maximum pentru a mărunți bine stratul lucrat. Discuirea se poate face de două ori pentru a se asigura un bun pat germinativ. După semănat terenul se va tăvălugi pentru a se grăbi răsărirea. Ca a doua cultură trebuie semănat porumb pentru siloz sau masă verde. **Gospodăriile colective și de stat să însămînțeze suprafețe cît mai mari cu asemenea plante pentru a se asigura baza furajeră necesară și o rezervă de furaje.**

2. ARĂTURILE DE VARĂ PENTRU SEMĂNĂTURILE DE TOAMNĂ PE CERNOZIOMURI, PE SOLUL BRUN-ROȘCAT DE PĂDURE ȘI ALTE TIPURI ASEMĂNĂTOARE DE SOL SE FAC DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Dacă la recoltare, stratul arabil al solului este bine aprovizionat cu apă, iar arătura se revarsă după plug, se vor executa direct arături la adîncimea de 25-30 cm. Arătura se face în mod obligatoriu în agregat cu grapa stelată și o dată cu efectuarea ei — dacă sînt posibilități — se vor încorpora îngrășămintele organice, fosfatice și o parte din cele azotate, în funcție în primul rînd de tipul de sol și de planta premergătoare semănăturii de toamnă.

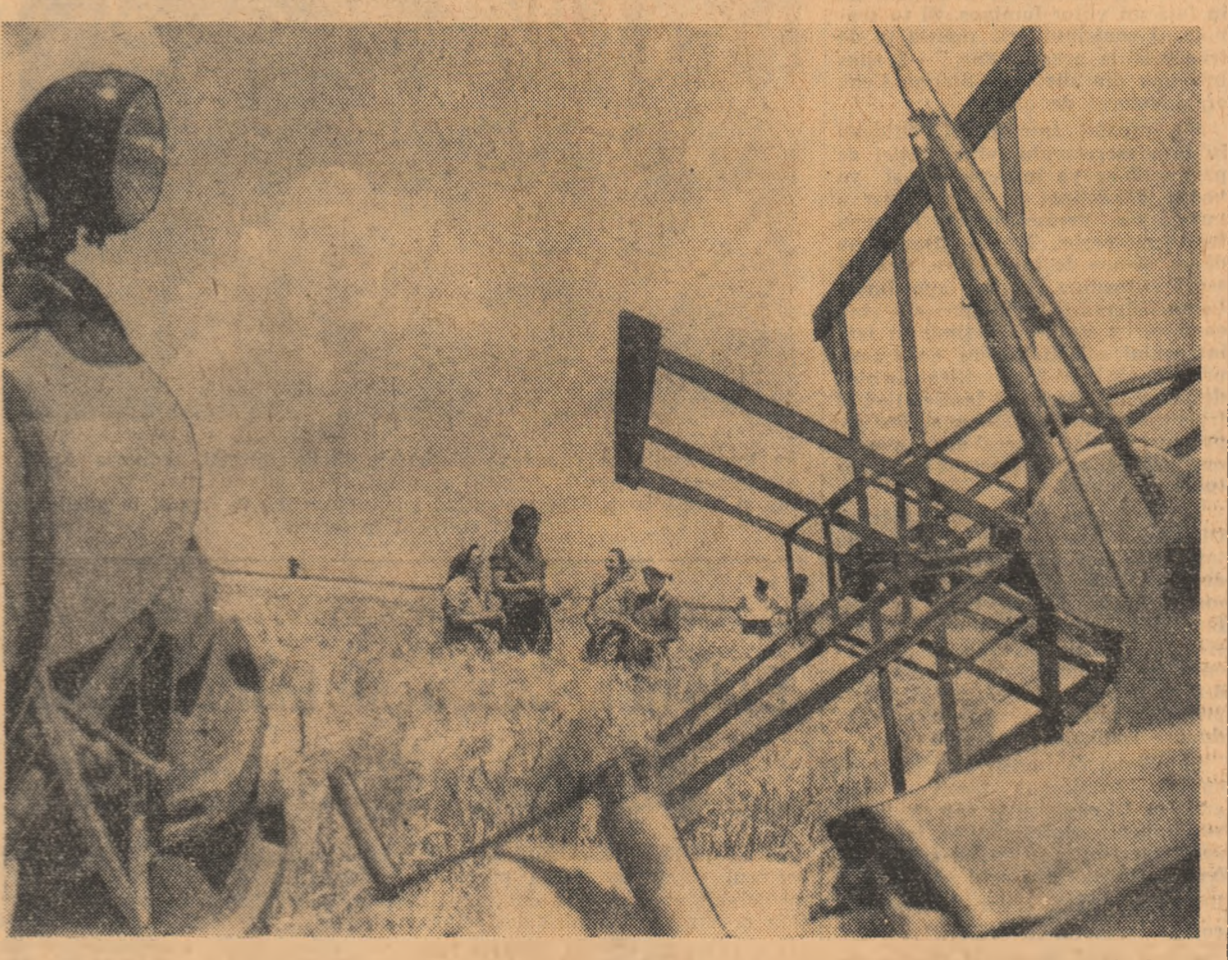
Arătura de vară se execută mai ușor și eficiența crește dacă se face la 2-3 zile de la recoltare. Pînă în toamnă, la semănat, arăturile se mențin curate de buruieni și afînate la suprafață fie prin lucrări cu grapa, cu discuri în agregat, cu grapa stelată, fie cu grapa cu colți reglabili în agregat, cu grapa stelată și eventual cu cultivatorul.

În cazul cînd îngrășămintele nu se pot administra o dată cu arătura de vară, ele se pot răspîndi înaintea lucrării premergătoare semănatului, cu cel puțin 15-20 de zile înainte de semănat. Lucrarea pregătitoare se execută fie cu plugul în agregat cu grapa stelată, fie cu grapa cu discuri tot în agregat cu grapa stelată, la adîncime de 10-12 cm.

Dacă stratul arabil al solului are puțină umiditate și se scot bulgări mari este necesar să se facă o discuire imediat după recoltare. **Nu trebuie să se lase miriștea nelucrată ci să se facă imediat discuirea la 10-12 cm.**

Discuirea este o lucrare ajutătoare care se face în vederea păstrării apei în adîncime și care permite ca ulterior să se execute în condiții bune arătura de bază. **Pentru a asigura o lucrare de bună calitate va fi necesar ca în unele cazuri dis-**

(Continuare în pag. a 4-a)

Ne aflăm pe ogoarele mănoase ale gospodăriei agricole colective din Bărcănești, regiunea București. Constatînd că lanurile de cereale păioase au dat în pîrgă, colectiviștii, ajutați de mecanizatori, au trecut de îndată la recoltarea lor.

Corespondenții ne informează

La G. A. S. Piscul Sadovei

Zilele trecute, în gospodăria agricolă de stat Piscul Sadovei din raionul Segarcea s-a început recoltatul griului. În prima zi de muncă s-a evidențiat mecanizatorul Pîrtache Elefterie, care a recoltat cu combina sa peste 20.000 de kg de grîu.

A. I. SCHINTEE

La gospodăria agricolă colectivă din Lăcusteni

Membrii gospodăriei agricole colective din satul Lăcusteni, regiunea București, avînd sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Hagieni, au ieșit printre primii din raion la recoltat. Numai într-o singură zi, ei au recoltat peste 100 de ha cu grîu. S-au evidențiat colectiviștii Florea Ion, Gicu Radea, Iorga Nicolae și Stanciu Gheorghe.

ION DANCIU

În raionul Tulcea

Mecanizatorii din S.M.T.-urile raionului Tulcea, regiunea Dobrogea, au început din plin recoltatul păioaselor. Din cele 1.464 ha semănate cu orz au fost recoltate pînă în seara zilei de 28 iunie 915. Paralel cu recoltatul orzului, a început și secerișul griului. În fruntea acțiunii de recoltare sînt gospodăriile agricole colective din Chilia Veche, Dunăvăț, Pîrlita, Isaccea și altele.

MARIOARA ȚUȚUIANU

În aceste zile pe ogoare

3500 — 4000 ha recoltate zilnic

În raionul Oltenița, printre primii care au ieșit la recoltatul păioaselor sînt colectiviștii din Vasilați, Colibași și Căscioarele. Folosind din plin cele 7 combine ale S.M.T.-ului Budești și forțele de muncă proprii, membrii gospodăriei colective „Elena Sîrbu" din Vasilați, de pildă, au reușit să recolteze pînă acum două zile peste 750 ha, din cele 1.188 ha cultivate cu grîu. Ei au recoltat manual în pîrgă mai bine de 480 de ha de grîu. Suprafețe mari au recoltat și colectiviștii din Căscioarele (360 ha din 692), iar cei din Colibași au și terminat recoltatul griului de pe cele 212 ha care le au.

Cu intensitate sporită muncesc în aceste zile la strînsul recoltei de cereale și membrii gospodăriei colective „8 Martie" din Chirnogi. Aici, mecanizatorii din brigada condusă de comunistul N. Damian de la S.M.T. Ulmeni folosesc din plin atît timpul bun de muncă, cît și întreaga capacitate de lucru a mașinilor. Ei reușesc să recolteze între 12.000 — 17.000 kg de cereale pe zi cu fiecare din cele 11 combine care lucrează în lanurile acestei gospodării. Pînă acum în fruntea întrecerii socialiste se află comunistul Vasile Ghețea, care recoltează zilnic cu agregatul său între 14.000 — 17.000 kg. Rezultate asemănătoare obțin, în întrecerea socialistă, și mecanizatorii Gh. Vîlcu, P. Bornescu și alții din această brigadă. Ca urmare în această gospodărie au fost deja recoltate cu combinele peste 200 ha de grîu și orz, iar manual mai bine de 130 ha.

Ploile căzute în cursul zilei de luni au îngreunat recoltarea griului cu mijloace mecanizate. În această situație merită a fi subliniată inițiativa gospodăriilor colective din Șoldanu și Curcani, unde a doua zi au lucrat aproape 800 și, respectiv, 600 de colectiviști la recoltatul manual al griului.

Dacă în cele mai multe gospodării colective din raion, recoltatul la timp și fără pierderi al păioaselor stă în atenția consiliului de conducere și a inginerilor agronomi, nu același lucru se întîmplă la gospodăria colectivă „Alexandru Sahia" din Mînăstirea. Deși griul a ajuns de mult în pîrgă, pînă în seara zilei de 2 iulie a.c., aici abia au fost recoltate 10 ha de grîu, din cele 1.050. Consiliul de conducere și inginerul agronom, George Vlad, n-au luat măsuri pentru mobilizarea colectiviștilor la recoltatul manual al griului, lăsînd întreaga suprafață să fie recoltată numai cu mijloace mecanizate. Or cu cele 8 combine pe care le au repartizate, oricît s-ar strădui, mecanizatorii nu vor putea recolta griul de pe întreaga suprafață în mai puțin de 14 zile. Pentru a nu pierde nimic din recolta de grîu din acest an, este necesar ca și aici să se treacă de îndată la recoltatul manual, paralel cu recoltatul mecanizat.

Colectiviștii din raionul Oltenița au recoltat pînă acum două zile grîul de pe mai bine de 11.500 ha și orzul de pe întreaga suprafață de 1.324 ha. Viteza zilnică la recoltat este acum de 3.500 — 4.000 de hectare.

V. CAZACU

Cu toate forțele

Și în raionul Rm. Sărat se muncește intens la strînsul recoltei. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Bălăceanu, de exemplu, i-am găsit pe oameni lucrînd cu toate forțele la recoltatul grîului, de pe cele 926 ha. Cu combinele S.M.T.-ului Ziduri lucrau tractoriștii Aurel Udrea, Florea Udatu și Manea Neculcea. Pe o tarla, recoltau grîul cu coasele peste 70 de colectiviști; pe alta, erau folosite 6 secerători simple ale gospodăriei colective. Pînă la 3 iulie, folosindu-se din plin mijloacele de mai sus, aci se recoltaseră peste 300 ha cu grîu. La o arie a gospodăriei se începuse și treierișul orzului recoltat cu secerătorile simple.

Și la gospodăria colectivă din Zărnești, peste 100 de colectiviști din brigada condusă de candidatul de partid Vasile Cristache recoltau în ziua de 3 iulie grîul, folosind seceri. O combină de la S.M.T. Poșta Cîlnău stătea însă gata de a începe lucrul, la marginea tarlalei învecinate.

Trebuie arătat însă, că nu în toate comunele raionului Rm. Sărat unde grîul a dat în pîrgă s-a trecut la recoltat cu toate forțele. La numai cîțiva kilometri de tarlalele gospodăriei din Bălăceanu, de pildă, se află cele ale gospodăriei colective „Secera și Ciocanul" din satul Fleva, comuna Ziduri. Aci însă, deși orzul de pe 15 ha și grîul de pe

AL. RAICU

(Continuare în pag. a 4-a)

Legumicultura este una din ramurile de producție care aduce anual gospodăriei colective din Tezlui, regiunea Argeș, venituri bănești de sute de mii de lei. În fotografie: cîteva membre ale brigăzii legumicole executînd copilitul și legatul roșiilor.

1500 de tractoare peste sarcina prevăzută

Constructorii uzinelor de tractoare din Brașov au trimis anul acesta unităților socialiste din agricultură 1.500 de tractoare peste sarcina prevăzută. În același timp, datorită măsurilor tehnice luate și bunei organizări a muncii, colectivul acestei uzine a livrat peste plan piese de schimb și accesorii pentru mașinile ce lucrează în actuala campanie agricolă în valoare de aproape 11.000.000 lei.

(Agerpres)

Culturile duble — sursă importantă de furaje

Din experiența G. A. C. „Viață Nouă" din comuna Sîntana

Gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din comuna Sîntana, regiunea Crișana, practică de mai mulți ani cultivarea porumbului pentru siloz și masă verde în cultură dublă, folosind ca plante premergătoare orzul de toamnă, secara furajeră și alte culturi timpurii.

Această metodă asigură completarea deficitului de masă verde în perioada de pășunat a animalelor, precum și mărirea cantităților de furaje însilozate.

Bunăoară, în anul trecut gospodăria a cultivat 200 ha de porumb în cultură dublă, după orzul de toamnă. Orzul a fost recoltat manual în faza de coacere în pîrgă. La data de 11 și 12 iunie, a căzut o ploaie de circa 30 mm, astfel că solul la recoltare a fost destul de reavăn. Imediat după recoltare am executat arătura de însămînțare la adîncimea de 16—18 cm, făcînd concomitent și grăpatul, printre rîndurile de clăi care au fost așezate în linie dreaptă.

Semănatul s-a efectuat cu semănătorile 2 SPC-2 la distanța de 80 cm, între rînduri, folosind cîte 30 kg sămînță la hectar. Adîncimea de semănat a fost de 8—10 cm, iar după semănat întreaga suprafață a fost tăvălugită cu tăvălugi grei, metalici.

La 6—7 zile după însămînțare porumbul a răsărit, iar cînd a avut 2—3 frunze l-am grăpat cu grapa cu colți reglabili.

La acest porumb am executat două prașile printre rînduri, cu prășitoarea cu tracțiune animală. La circa 20 de zile de la semănat s-a executat prima prașilă, iar la interval de 14—15 zile cea de-a doua prașilă. Circa 30 de ha au fost rărite, lăsîndu-se între plante 25 de cm.

Din observațiile făcute în timpul vegetației am constatat că suprafața prășită și rărită manual a avut plante cu dezvoltare normală, iar restul suprafeței a avut plante ceva mai puțin dezvoltate. S-a constatat de asemenea, o dezvoltare mai slabă, din cauza pierderii umidității din sol, la plantele care au fost însămînțate în fîșiile ocupate de clăi, unde însămînțarea a întîrziat cu 8—10 zile.

Cele 200 ha de porumb însămînțate după orzul de toamnă au avut următoarea destinație: 2 ha pentru boabe, 108 ha pentru siloz și 90 ha pentru masă verde.

La porumbul pentru boabe am obținut o producție medie de 3.100 kg știuleți la ha, avînd randamentul de 63 la sută, respectiv o producție medie de 1.953 kg boabe la ha, aduse la STAS.

Porumbul siloz recoltat de pe suprafața de 30 ha, care a fost prășit și rărit, a dat o producție medie de 20.500 kg la ha, iar pe suprafața de 74 ha unde porumbul n-a fost rărit am obținut o producție medie de 16.000 kg masă verde la ha.

Porumbul masă verde în suprafață de 90 ha, care a fost pășunat de animale, a dat o producție medie de 16.000 kg la ha. Menționez că în anul 1961, la noi lunile august și septembrie au fost complet lipsite de precipitații.

Recoltatul la porumbul rezervat pentru boabe l-am executat la data de 9 octombrie, iar porumbul pentru siloz a fost recoltat în jurul datei de 9 septembrie.

Gospodăria noastră și-a prevăzut în acest an să însămînțeze în cultură dublă porumb pe o suprafață de 320 ha (cu 120 ha mai mult ca în 1961). Din acesta, 50 ha au fost cultivate după secară furajeră, 10 ha după ceapă verde, 60 ha după borceag de primăvară pentru fîn și 200 ha după orz de toamnă.

După secară furajeră am administrat sub arătura de însămînțare cîte 12—15 tone de gunoi de grajd, bine descompus, îmbibat cu urină și cîte 150 kg superfosfat la ha. După ceapă verde n-am aplicat nici un fel de îngrășămînt.

Pregătirea terenului și semănatul porumbului după secară, ceapă și orz de toamnă, l-am executat în același mod ca anul trecut. Porumbul din cultura dublă a răsărit uniform, a fost grăpată după rărire și-n prezent îl întreținem cu sapa rotativă.

Sîntem hotărîți ca în acest an aplicînd o agrotehnică superioară porumbului din cultura dublă, să obținem producții cu mult sporite la ha față de anul trecut.

IOAN COCON
inginer agronom la G.A.C. „Viață Nouă" din comuna Sîntana, regiunea Crișana

Stăruința lor a dat roade

Era o înserare minunată de iunie. La orizont, discul roșiatic al soarelui se pregătea să-și ia rămas bun de la ziua care era pe sfîrșite. Jos, cît vezi cu ochii, marea de grîne de culoarea aurului tălăzuia în adierea ușoară a vîntului călduț de seară. De departe se auzea zvon de tălăngi. Mai încolo, peste lizieră, dîre de fum înnegurau cerul de deasupra satului, semn că gospodinele întoarse de la cîmp pregăteau cina. Deodată, liniștea înserării fu tulburată de zgomotul unui tractor. Cîțiva tractoriști ce se găseau în acea vreme la tabăra de vară a brigăzii a VIII-a a S.M.T. Topraisar, care lucrează pe ogoarele colectivei „Horia, Cloșca și Crișan" din Bărăganu, întoarseră capetele spre direcția de unde se auzea venind tractorul.

— O fi Olteanu. Dar mult a mai zăbovit pe la stațiune!, spuse un tractorist.

La sosirea lui Olteanu în tabără îl întîmpină comunistul Stan Marin.

— Ei, Oltene, ia spune, ai fost și pe la secretarul de partid?

— Da. Am stat mult de vorbă cu dumnealui. Am discutat deschis de la inimă la inimă. Mi-a vorbit ca un părinte. Mi-a spus ca să mai stau de vorbă cu comuniștii din brigadă.

★

Dar să-l cunoaștem și mai bine pe tractoristul Traian Olteanu. A venit să se angajeze la S.M.T. Topraisar pe la începutul anului 1961. Tocmai se eliberase din armată. Conducerea S.M.T.-ului, deși nu ducea lipsă de tractoriști, la rugămințile lui Olteanu l-au angajat. I-a făcut însă cunoscut că tractoriștii stațiunii sînt cu toții oameni harnici și disciplinați, care lucrează cu rîvnă și interes pe ogoarele gospodăriilor colective.

— Așa trebuie să fii și dumneata, i-a spus atunci directorul S.M.T.-ului.

— N-am să fac de rîs stațiunea. Mă voi încadra în munca și disciplina care le-a dus vestea tractoriștilor de la Topraisar, a răspuns Olteanu.

Chiar în acea zi, Traian Olteanu a făcut cunoștință cu alți tractoriști, cu stațiunea. I s-a dat apoi în primire un U.T.O.S. și a fost repartizat să lucreze în brigada a VIII-a. Nu după multă vreme de la sosirea lui în stațiune, brigăzile de tractoare au pornit iureșul campaniei agricole de primăvară. Olteanu lucra bine, reușind să-și facă planul pe campanie. Tot așa a lucrat și în campania de întreținere a culturilor și apoi la recoltat. „Traian Olteanu s-a încadrat bine în munca brigăzii. Dă dovadă că poate lucra în brigada mea,

Însemnări

unde sînt numai tractoriști unul și unul", spunea conducerii stațiunii Ion Pîrlitu, șeful brigăzii a VIII-a.

Dar în campania agricolă de toamnă, Traian Olteanu n-a mai fost același tractorist harnic și disciplinat. Dintre cei de frunte a ajuns printre ultimii. La încheierea campaniei el realizase din plan doar... 85 de hantri în loc de 193 cît avea planificat. Cît privește economiile la carburanți și piese de schimb, nici pomeneală.

Care au fost cauzele? Să le enumerăm doar pe cîteva: Olteanu pleca în cîmp cu tractorul tîrziu, cînd soarele era „sus", iar seara, era primul care se întorcea la „tabăra" brigăzii. De multe ori, la arături și însămînțări făcea lucrări de proastă calitate; au fost zile cînd lăsa tractorul în cîmp, plecînd după alte treburi. Rar se întîmpla ca Olteanu, seara după lăsarea lucrului, să-și curețe tractorul de praf sau noroi, să-l greseze și să-l alimenteze.

La toate acestea, ceilalți tractoriști din brigada a VIII-a n-au fost indiferenți, nepăsători. Ei au căutat în nenumărate rînduri, în cadrul consfătuirilor de producție, în ședințe de U.T.M. sau personal, să-l ajute pe Olteanu să se îndrepte, să devină acel tractorist din primele luni de la angajarea lui în S.M.T. De multe ori Olteanu a fost invitat la organizația de partid tot cu scopul de a fi ajutat.

— ...Ești tînăr, măi Traiane. Ai în față un viitor luminos. Și tu trebuie să contribui prin munca ta de tractorist la acest viitor..., i-a spus într-una din zile, tov. Stelian Cehi, organizatorul de partid.

S-a angajat tractoristul Olteanu în fața secretarului organizației de partid că se va îndrepta, că-și va vedea disciplinat de treabă, dar o bucată de vreme vorbele lui n-au fost decît vorbe. Traian Olteanu nu dădea semne de îndreptare. Așa s-a scurs și toamna. A venit apoi iarna. La încheierea anului agricol, cînd conducerea stațiunii a ținut în fața întregului colectiv darea de seamă, printre alții, a fost criticat pentru delăsare în muncă și indisciplină și tractoristul Traian Olteanu. Ba se propunea chiar luarea unor măsuri mai severe, ca desfacerea contractului de muncă.

— Ar fi prea aspre aceste măsuri. Olteanu e tînăr, poate fi încă ajutat. El a dat de multe ori dovadă de disciplină și perseverență în muncă. Iată, eu împreună cu Ștefan Hadău, ne angajăm să-l ajutăm și mai mult pe Olteanu ca pînă acum. Și sîntem siguri că vom face din el om „întreg", bun și disciplinat în muncă, a spus la acea adunare comunistul Stan Marin.

Și cei doi comuniști s-au ținut de cuvînt. În timpul iernii au avut grijă ca Olteanu să se înscrie la învățămîntul profesional și, totodată, să-l frecventeze cu regularitate. Nu-l „slăbeau" din ochi nici în atelier la munca de reparații și nici în comportarea lui în orele libere. Comuniștii Stan Marin și Hadău doreau din inimă ca tînărul tractorist să apuce pe o cale bună, să fie din nou stimat și apreciat în stațiune. Și stăruința lor, pînă la urmă, a dat roade. Ajutat de comuniști, treptat, treptat, Olteanu a început să se îndrepte. Acest lucru l-a dovedit nu numai pe timp de iarnă, la învățămîntul profesional, unde era printre primii sau în perioada reparațiilor, unde, de asemenea, a fost exemplu în muncă, dar, mai ales, în campania agricolă de primăvară cînd a realizat 300 de hantri, față de 263 planificați. De asemenea, în această campanie Olteanu a reușit să facă și economii la carburanți și piese de schimb în valoare de peste 1.000 de lei. Iată așadar, că ajutat cu dragoste de comuniști, Traian Olteanu a trecut din nou în rîndul fruntașilor.

GH. BACIU

Cartea la locul de muncă

La amiază, colectivistele din brigada a treia s-au așezat să prînzească la umbra răcoroasă a sălciilor de pe malul Argeșului. Pînă atunci munciseră cu spor la prășitul roșiilor.

Pe drumeag s-a ivit silueta unei femei tinere, care după mers părea foarte grăbită. Purta în mînă o geantă al cărei conținut voluminos nu putea fi ghicit la prima vedere.

Cu pași grăbiți, tînăra femeie s-a apropiat de pîlcul celor peste 30 de colectiviste, care se bucurau de răgazul amiezii. Era Gabriela Comșa, bibliotecara din comuna Leordeni, raionul Găești. Venea în mijlocul colectivistelor pentru a le citi diferite cărți. In acea zi le-a citit o broșură care tratează despre importanța culturilor de roșii timpurii. Colectivistele ascultau cu multă atenție cele citite de bibliotecară. Este primul an cînd gospodăria lor colectivă cultivă zarzavaturi. Cifrele din broșură sînt edificatoare. Se vor obține deci alte venituri, care vor contribui la sporirea avutului obștesc al gospodăriei și la ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor. Pauza de prînz s-a sfîrșit. Harnicele colectiviste pornesc cu un avînt nou la muncă.

Bibliotecara pornește, cu servieta doldora de cărți, spre locul unde lucrează brigada a patra.

G. BREAZU
corespondent

Pe lingă stațiunea complexă Ștefănești, secția Bilcești, regiunea Argeș, funcționează o școală tehnică pomicolă. In fotografie: elevii Nicolae Pîrsan și Maria Lovișteanu executînd lucrări practice în livadă, la pomii pitici cultivați în terase

CE SĂ CITIM

Evdochia Coiciu și Gabriel Racz: „Plante medicinale și aromatice"

În condițiile agriculturii socialiste, sectorul de producție al plantelor medicinale și aromatice cunoaște în țara noastră o puternică dezvoltare.

Cu excepția cîtorva broșuri tehnice disparate, problema plantelor medicinale și aromatice, nu a mai fost abordată în literatura noastră de specialitate în ultimele două decenii. De aceea, pentru a răspunde sarcinilor multiple și importante ce-i revin acestui sector, Editura Academiei R.P.R. a publicat recent lucrarea „Plante medicinale și aromatice" de Evdochia Coiciu și Gabriel Racz. Cartea prezintă specialiștilor, cît și celorlalți cititori complexitatea acestei probleme de mare importanță pentru ocrotirea sănătății, căci aproape jumătate din medicamente provin din plante, foarte prețuite în terapeutica modernă pentru calitățile lor.

Pe plan mondial, plantele medicinale și aromatice se bucură de o atenție crescîndă, reflectată în numeroase cercetări agrobiologice, fitochimice și farmacologice. Încă în 1904 a fost înființată la Cluj prima stațiune experimentală din lume, specializată pentru cercetarea plantelor medicinale. Autorii lucrării recent apărute reliefează în introducere aceste aspecte și subliniază importanța sarcinilor actuale ridicate în fața acestui sector, perspectivele cultivării plantelor medicinale și aromatice de către gospodăriile colective.

La capitolul I se tratează pe scurt despre principiile active din plantele medicinale, natura chimică și clasificarea lor. În capitolul II sînt analizați factorii naturali care condiționează producția și calitatea plantelor medicinale și aromatice (temperatura, umiditatea, lumina, solul etc.). În capitolul III se descriu metodele pentru obținerea de producții mari și de calitate, cum ar fi ameliorarea materialului de înmulțire, prin mărirea conținutului de principii active. De asemenea, autorii arată căile pentru introducerea în cultură din flora spontană a celor mai valoroase specii indigene, cu păstrarea și îmbunătățirea calităților terapeutice inițiale. Un interes deosebit prezintă expunerea măsurilor agrotehnice obținute în primul rînd în cadrul rețelei experimentale a Institutului de cercetări agricole — mecanizarea lucrărilor, asolamentele, îngrășămintele, lucrările solului, semănatul și plantatul, lucrările de întreținere a culturilor, combaterea bolilor și dăunătorilor, recoltarea, uscarea, ambalarea și păstrarea materiei prime vegetale.

În partea specială au fost alese cu multă judiciozitate 153 de specii din cele mai reprezentative de plante medicinale și aromatice din flora autohtonă spontană și din cultură.

În lucrare sînt descrise toate speciile oficinale prevăzute în actuala ediție a farmacopeei romîne, precum și plantele ale căror produse sînt folosite ca materie primă în industria chimico-farmaceutică sau ca produse aromatice în industria alimentară și cosmetică. De asemenea, sînt tratate plantele care intră în componența ceaiurilor medicinale, unele plante mai uzuale sau de perspectivă din medicina populară, precum și unele plante care interesează pentru intoxicațiile ce pot surveni de pe urma folosirii lor.

O problemă dificilă care a stat în fața autorilor a fost ordinea prezentării plantelor medicale și aromatice. Prezentarea speciilor în ordine alfabetică, așa cum este făcută în lucrare, oferă cititorului anumite conveniențe, dar îngreunează stabilirea corelației dintre caracterele biochimice ale plantelor studiate și poziția lor sistematică.

Diferitele specii nu au putut fi, desigur, arătate în mod egal, spațiul acordat fiind determinat de importanța speciei, precum și de nivelul cunoștințelor acumulate în legătură cu specia respectivă.

Introducerea în partea generală a unui capitol asupra istoricului problemei plantelor medicale și aromatice de-a lungul veacurilor, cît și prezentarea în partea specială a lucrării, la speciile mai importante, a datelor referitoare la evoluția introducerii lor în terapeutică, ar fi completat această valoroasă lucrare monografică.

Sarcina autorilor de a cuprinde problema într-un volum determinat de pagini n-a fost ușoară, fiindcă multe din speciile tratate în cîteva pagini pot constitui — fiecare în parte — monografii, mai ales că în această privință există o bogată contribuție a specialiștilor noștri și o bogată literatură. Sugerăm autorilor ca în viitoarea ediție, partea generală să fie dezvoltată și să constituie un volum aparte, în timp ce prezentarea speciilor într-un al doilea volum va da mai multă proporționalitate lucrării.

În etapa actuală, cînd ocrotirea sănătății constituie o problemă de stat, iar perspectivele care se deschid sectorului de plante medicinale și aromatice în cadrul agriculturii socialiste devin tot mai mari, monografia de față constituie o lucrare de bază necesară și utilă specialiștilor agronomi.

A. LAZA
candidat în științe agricole

Creșterea păsărilor — o îndeletnicire bănoasă

Scrisoare dintr-o gospodărie agricolă colectivă

Gospodăria noastră colectivă este o unitate relativ tînără. Ea a luat ființă în 1959. Cu toate acestea, în anii care s-au scurs de la înființare și pînă acum, noi am reușit să dezvoltăm în cadrul gospodăriei puternice ferme de animale care ne aduc însemnate venituri bănești. Dintre acestea, ferma avicolă este cea mai de curînd creată. Ei i s-au pus bazele abia în anul trecut. La început unii dintre noi n-am prea fost de părere ca gospodăria să crească păsări. Se gîndeau că ele sînt, chipurile, foarte sensibile la boli și că am putea să pierdem de pe urma lor. Organizația de partid, consiliul de conducere, ne-au arătat însă cît de avantajoasă și de bănoasă este această îndeletnicire.

Pentru început, în anul trecut, gospodăria a cumpărat 1.200 de pui. De îngrijirea lor m-am ocupat și eu. Hrănindu-i și îngrijindu-i bine, am reușit să avem un procent de mortalitate foarte scăzut. 500 din păsările crescute în anul trecut, le-am oprit pentru matcă iar restul le-am valorificat. În total, pe carne de pasăre și pe ouă gospodăria a încasat în 1961 suma de 17.000 de lei.

Așadar, începutul a fost încurajator. Bazați pe rezultatele dobîndite și urmînd recomandările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști am hotărît ca anul acesta să mărim cu mult ferma de păsări. Astfel, ne-am planificat să creștem în total 12.000 de capete, ceea ce reprezintă peste 1.800 de păsări la suta de hectare cerealiere. Iată cum am muncit și muncim noi pentru înfăptuirea acestui lucru. Mai întîi, gospodăria a ales 6 îngrijitoare, majoritatea membre și candidate de partid, pe care le-a trimis la cursuri de școlarizare, la școala profesională de zootehnie din Gaiiu. Printre acestea mă număr și eu. La școală am fost instruite asupra celor mai bune metode de hrănire și îngrijire a păsărilor.

De asemenea, în cadrul gospodăriei a fost amenajată, într-o maternitate de scroafe nefolosită, o puierniță cu o capacitate de 7.000 de pui. Primul lot de 4.000 de pui de o zi, l-am primit de la gospodăria de stat Mintia, la începutul lunii aprilie, iar al doilea, de 3.000 capete, după vreo zece zile. Alți 800 de pui i-am obținut prin incubație naturală. În primele 3 săptămîni am hrănit puii cu furaje combinate. De asemenea, le-am dat în hrană ouă, brînză proaspătă de vacă, făină de carne, deșeuri de abator, antibiotice etc. — după indicațiile tovarășilor Ștefan Danciu, medicul veterinar de circumscripție, și Ion Stricatu, tehnicianul zootehnist al gospodăriei. Aplicînd și o îngrijire corespunzătoare — printre altele am folosit metoda încălzirii cu becuri cu raze infraroșii — am reușit să obținem o creștere rapidă și uniformă a puilor și să reducem mortalitatea. După 2 luni de la primirea primului lot de pui de o zi, gospodăria noastră colectivă a început să valorifice cocoșei, fiind prima gospodărie pe raion în această privință. Pînă în prezent au fost valorificați peste 1.500 de pui. Tot astfel, au fost vîndute de la începutul anului și pînă acum mai bine de 30 de mii de ouă. După cum arată datele contabile, pînă la 1 iulie sectorul avicol al gospodăriei ne-a adus un venit de peste 50.000 de lei.

În momentul de față, constructorii gospodăriei lucrează la finisarea unui coteț unde urmează să trecem puicuțele pe care le vom opri pentru matcă. Restul de pui crescuți vor fi valorificați, iar puiernița va fi din nou populată cu un lot de circa 5.000 de pui. În felul acesta, sarcina de plan în ce privește creșterea păsărilor va fi îndeplinită și chiar depășită. Depășite vor fi și veniturile bănești pe care ni le va aduce avicultura. După toate calculele, sperăm ca în acest an să obținem peste 120.000 lei venit bănesc din creșterea păsărilor. În afară de aceasta, gospodăria va opri pentru matcă un număr de 5.000 de găini, ceea ce constituie o serioasă bază pentru dezvoltarea pe mai departe a fermei avicole. De altfel, așa după cum am plănuit, pînă în 1965 vom ajunge să creștem anual cîte 30.000 de păsări, din care 10.000 efectiv-matcă.

Convinse de importanța sectorului avicol, noi, îngrijitoarele de păsări, nu vom precupeți nici un efort pentru a face ca această ramură de producție să se dezvolte necontenit, să aducă gospodăriei venituri din ce în ce mai mari.

LETIȚIA BOLDOR
îngrijitoare de păsări la gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza"-Orăștie, regiunea Hunedoara

Produse avicole valorificate prin cooperative

Străduindu-se să răspundă cu cinste importantelor sarcini izvorîte din documentele Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști din decembrie 1961 și ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962, colectiviștii din regiunea Galați măresc anul acesta cu mult numărul păsărilor din unitățile lor.

La gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Bujor, de pildă, prin punerea în funcțiune a unui incubator — anul acesta vor fi produși și crescuți 12.000 pui de găină. În prezent, gospodăria crește deja 2.000 păsări adulte, oprite ca matcă din anul trecut. Întreaga producție-marfă de ouă și păsări este valorificată aci prin cooperația de consum. Cu cooperativa din comună s-a și încheiat un contract pentru livrarea a 2.000 pui și a 75.000 ouă.

Mari venituri va realiza de pe urma creșterii păsărilor și gospodăria colectivă „Înfrățirea" din comuna Cavadinești, același raion. De altfel, anul trecut colectiviștii de aci s-au convins cît de avantajoasă este valorificarea produselor avicole prin organizațiile cooperației de consum. Livrarea pe bază de contract a 8.800 păsări și la achiziții a întregii producții-marfă de ouă a adus gospodăriei un venit de aproape 175.000 lei.

Iată de ce, în 1962 colectiviștii au hotărît să crească un număr și mai mare de păsări. Cu ajutorul incubatoarelor proprii, gospodăria va produce 20.000 pui de găină și 4.000 boboci de rață. Din numărul total de păsări crescute în acest an, 21.000 capete vor fi livrate statului prin cooperația de consum, ca și întreaga cantitate de ouă produsă. De pe urma produselor avicole prevăzute a fi valorificate în 1962, la achiziții și contractări, gospodăria va realiza un venit bănesc de sute de mii de lei.

În continuă dezvoltare se află și ferma de păsări a gospodăriei colective din Ianca, raionul Filimon Sîrbu. Folosind experiența anului trecut, cînd au crescut 13.000 pui și găini, colectiviștii din Ianca și-au propus ca în 1962 să dubleze numărul păsărilor.

Din numărul amintit, 10.000 păsări vor fi oprite ca matcă pentru producția anului viitor, iar restul de 15.000 ca și toată producția-marfă de ouă, valorificate, la contractări și achiziții.

Pe aceeași cale, gospodăria colectivă „Voința" din Tecuci, va realiza în cursul acestui an de la ferma de păsări un venit de peste 300.000 lei, G.A.C. din Vădeni, raionul Brăila, 280.000 lei etc.

A. BADILĂ

La Casa Agronomului din Timișoara a venit pentru pregătire o nouă serie de contabili din gospodăriile agricole colective din regiunea Banat. Iată-i într-o după-amiază, la studiu individual.

Foto: LUCIAN CURSARU

Irigarea culturilor de legume

Obținerea unei producții mari și constante de legume este condiționată, în bună parte, de existența în sol a unor cantități importante de apă. În cadrul acelorași condiții naturale, culturile de legume manifestă cerința de irigație mai pronunțată decît celelalte culturi agricole.

Irigația singură nu asigură însă sporuri mari de recoltă. De la început trebuie subliniat că irigația necesită aplicarea unei agrotehnici superioare. Pentru realizarea de recolte mari în condiții de irigație, toți factorii (planta premergătoare, sistemul de îngrășare, pregătirea terenului, soiul cultivat, lucrările de întreținere etc.), trebuie îmbunătățiți la nivelul sporit al factorului apă.

În funcție de repartizarea rădăcinilor în stratul de sol și de cerințele caracteristice principalelor culturi de legume față de prezența apei în sol, plantele legumicole se grupează astfel:

În grupa I se încadrează plantele mai pretențioase față de apă. Varza timpurie care se udă aproximativ de 6—7 ori din momentul plantării în cîmp, dîndu-se la o udare 350—450 mc/ha. Intervalul între udări este de 12—14 zile. Ea are nevoie de apă mai multă în perioada formării căpățînilor.

Varza de toamnă este foarte pretențioasă față de apă, în tot timpul perioadei de vegetație. Pentru satisfacerea cerințelor ei, sînt necesare 8—10 udări a cîte 450—550 mc/ha aplicate la un interval de 8—10 zile. Din grupa legumelor vărzoase, și mai pretențioasă față de apă este conopida care necesită udări dese (la 6—7 zile), cu cantități mai mici de apă (300—350 mc/ha). În cazul umidității insuficiente, conopida formează inflorescențe necorespunzătoare, influențînd asupra calității și mărimii. Conopida pretinde și o umiditate atmosferică ridicată, ceea ce se poate realiza cu irigarea prin aspersiune.

Ceapa pentru bulbi, în special ceapa de apă se încadrează, de asemenea, în grupa I prin faptul că are sistemul radicular slab dezvoltat. După plantare, ceapa de apă necesită udări dese pînă la formarea primelor frunze noi, apoi la intervale în jur de 12 zile și fără întreruperea irigării pînă la începutul maturizării bulbului. Din această fază irigarea încetează, pentru a nu scădea capacitatea de păstrare a bulbilor. Norma de udare la ceapă este de 300—350 mc/ha.

Ardeiul se caracterizează printr-o cerință permanentă de apă. La secetă, fructele acestei plante rămîn mici și diforme, iar la un exces de umiditate plantele se îngălbenesc. Pretențiile față de apă sînt mai mari în perioada formării fructelor. La ardei se aplică aproximativ 10—14 udări cu norme în jur de 400 mc/ha, la un interval de 7—8 zile.

Castraveții, datorită sistemului radicular superficial, manifestă o slabă rezistență chiar la secetele mici. Udatul castraveților se face des, cu norme mai mici de apă.

În grupa plantelor pretențioase față de apa din sol se mai încadrează salata, spanacul, ridichile de lună, țelina și pătlăgelele vinete.

În grupa a II-a se cuprind plante mai puțin pretențioase la apă cum sînt roșiile, morcovii, fasolea pentru păstăi, cartofii, sfecla, pătrunjelul.

Roșiile necesită cantități mai mari de apă în perioada fructificării maxime. Prin irigație la roșii se pot obține în mod curent producții de peste 60 tone la ha și fructe de calitate superioară. La roșii se recomandă 6—8 udări de cîte 450—500 mc/ha la un interval mediu de 10 zile.

Morcovul are cerințe mai pronunțate față de umiditate, în special în faza răsăririi și în timpul creșterii rădăcinii. La fel pătrunjelul și celelalte rădăcinoase.

Fasolea de grădină pretinde a fi udată, în special în perioada înfloririi și fructificării, cînd din cauza secetei nu leagă fructe, sau păstăile pot deveni fibroase. Pentru aceasta este necesar să i se aplice 2—3 udări cu 400—500 mc/ha.

Cu pretenții mai reduse față de umiditatea din sol sînt pepenii din diferite categorii.

Metoda de irigare care se recomandă mai frecvent pentru grădinile de legume este irigarea pe brazde, de unde apa se infiltrează lateral prin capilaritate.

Metoda irigării prin aspersiune este indicată pentru terenurile cu pantă mai mare de 3 la sută (în legumicultură se recomandă folosirea agregatelor cu jet scurt sau mediu), cu microrelief frămîntat, sau cu apa freatică aproape și în zona cu o frecvență mică a vînturilor ce au viteza peste 1,5—2 m/secundă, care influențează mult uniformitatea udării.

În zilele călduroase, udatul culturilor trebuie întrerupt în cursul prînzului, cînd temperatura este mult ridicată și continuat după masă și pînă seara tîrziu, cînd este mai răcoare. De asemenea, în astfel de zile, udatul în cursul nopții și dimineața pe răcoare este prielnic creșterii și dezvoltării normale a plantelor.

Pentru irigarea la timp a culturilor, în perioadele secetoase și în cazul unei surse de apă mai reduse, se impune organizarea lucrărilor de udare în două schimburi.

Prin realizarea indicilor arătați, în complexul celorlalte lucrări agrotehnice, irigația devine un factor hotărîtor în sporirea producției la hectar.

Ing. I. PĂUNEL
Stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița a I. C. H. V.

Producția de lapte în continuă creștere

Gospodăria noastră este situată în bazinul de aprovizionare al orașului Timișoara. Pentru a contribui în cît mai mare măsură la buna aprovizionare a oamenilor muncii din acest important centru industrial, ca și din alte centre ale regiunii Banat, gospodăria a fost profilată, între altele, către o puternică dezvoltare a sectorului zootehnic.

Ca urmare a măsurilor luate de către consiliul gospodăriei, la îndrumarea organizației de partid, în ultima vreme a fost dezvoltat în mare măsură sectorul taurin și îndeosebi ferma vacilor de lapte. (În 1965 gospodăria va trebui să ajungă la 1.000 de capete vaci și la 200 de juninci montate). Deși vacile gospodăriei nu sînt provenite numai din prăsilă proprie ci și din transferări de la alte unități sau din cumpărări, în prezent lotul lor este omogen, fiecare exemplar bine conformat, iar producția obținută depășește în medie cîte 3.300 litri anual (vacile recordiste dînd aproape cîte 6.000 litri).

O dovadă a atenției ce se acordă de către consiliul de conducere al gospodăriei bunei îngrijiri și furajări a vacilor de lapte îl constituie faptul că în primele 5 luni ale acestui an planul de producție a fost îndeplinit și depășit. În trimestrul I al anului în curs s-au obținut 726 hl. lapte peste plan, fiecare vacă furajată dînd în medie cîte 10 litri de lapte zilnic. Ceea ce trebuie subliniat e faptul că producția de lapte a crescut continuu. Dacă, de pildă, în luna ianuarie 1962 s-au obținut 214 hectolitri de lapte, în luna februarie cantitatea de lapte a crescut la 256 hl., iar în lunile următoare procentul de creștere a fost și mai mare.

În cadrul unei ședințe lărgite a organizației de partid ce a avut loc la sfîrșitul acestui trimestru, mulgătorii și îngrijitorii noștri au subliniat că există posibilități ca producția de lapte să crească și mai mult. Au fost traduse în viață o serie de măsuri, ca, de exemplu, întocmirea mai judicioasă a rațiilor de furaje, potrivit producției și greutății corporale a fiecărei vaci, introducerea adăpatului automat etc. Toate acestea au contribuit la creșterea simțitoare a producției de lapte.

În gospodăria noastră se acordă o deosebită atenție și tineretului taurin. În primele 5 luni ale anului în curs, la viteii de la 0—6 luni s-a obținut în medie un spor zilnic în greutate de 0,850 kg., față de 0,795 kg. cît este planificat, la tineretul taurin de la 6 luni la 2 ani un spor zilnic de 0,850 kg. față de 0,649 kg. cît este planificat. Cele mai bune rezultate în creșterea tineretului au fost obținute de către îngrijitorii Iosif Toth, Viorica Ignea, Francisc Piela și Augustin Guian.

Experiența proprie ne-a demonstrat că pentru a obține succese cît mai de seamă la ferma de vaci și în creșterea tineretului taurin este necesar să acordăm o atenție sporită asigurării bazei furajere, potrivit efectivului de animale. Anul trecut gospodăria noastră a asigurat, între altele, cîte 8 tone de porumb pentru siloz, cîte 1 tonă fîn natural, 2 tone coceni de porumb, cîte 500 kg. borhot uscat, cîte 800 kg. concentrate (tărîțe, gozuri, șroturi etc.), pentru fiecare vacă furajată. În total s-au asigurat cîte 13 unități nutritive zilnic fiecărei vaci. Și anul acesta procedăm la fel.

Firește cu mult simț de răspundere este privită în gospodăria noastră și problema ridicării continue a calificării profesionale a muncitorilor. În afară de cursul organizat în perioada de iarnă se fac periodic și instructaje speciale la care participă toți mulgătorii și îngrijitorii. De pildă, în vederea bunei întrețineri a tăurașilor în perioada de vară s-au dat îndrumări în cadrul unor lecții practice și teoretice care au ținut trei zile consecutiv. Astfel de îndrumări se vor da ori de cîte ori nevoile producției o vor cere.

ȘTEFAN OVIDIU
organizator de partid la gospodăria de stat Urseni, regiunea Banat

Unități agricole socialiste fruntașe

Gospodăria agricolă de stat Odobești

Produse sporite an de an

Gospodăria agricolă de stat Odobești se întinde pe ultimele ramificații ale dealurilor subcarpatice de la cotul munților Vrancea, de o parte și alta a rîului Milcov. Condițiile pedoclimatice ce se creează pe acest versant sînt deosebit de favorabile pentru creșterea viței de vie.

Dacă în primii ani de la înființare, gospodăria noastră dădea producții relativ scăzute de 3.000—6.000 kg struguri la hectar, aceasta se datora modului nerațional în care au fost exploatate aceste vii în regimul trecut. În urma măsurilor agrotehnice înaintate folosite de noi an de an, viile și-au recăpătat vigoarea, iar potențialul lor productiv a crescut în așa măsură încît în 1961, de pe întreaga suprafață de 1.531 ha am obținut o producție medie de 10.145 kg struguri la hectar, față de 9.464 kg planificat; brigăzile fruntașe au dobîndit producții și mai mari, de 14.000—18.000 kg struguri la hectar.

Producțiile mari obținute la un preț de cost scăzut au făcut ca beneficiul net pe gospodărie să crească de la an la an. În ultimii trei ani am realizat pe gospodărie un beneficiu net de peste 33.000.000 lei. Anul trecut a revenit pe un hectar un beneficiu de 10.630 lei.

La început, solurile cultivate cu vie au fost infestate de buruieni și în special de pir. Datorită celor două lucrări adînci — arătura de toamnă și de primăvară — și a prașilelor dese, pirul a dispărut complet.

Administrarea îngrășămintelor organice și chimice în cantități corespunzătoare a dus la o bună fertilizare a solului și deci la susținerea încărcăturii lăsate. Numai în iarna anului 1960—1961, am administrat peste 9000 tone îngrășăminte organice provenite din compostarea tescovinei și de la gunoiul de grajd. În afară de acestea s-au mai administrat pe faze de vegetație și 395 tone îngrășăminte chimice. Pe unele parcele am făcut redesfundatul între rînduri, la adîncimea de 40—60 cm și concomitent cu această lucrare, am administrat și îngrășămintele de bază organice. Această lucrare este costisitoare, însă prin sporul de producție ce se obține, se justifică cu prisosință. Redesfundatul se execută din patru în patru rînduri, pentru a nu înlătura prea multe rădăcini deodată; ca atare și cheltuielile ocazionate de această lucrare se eșalonează pe 4 ani.

În scopul sporirii producției la hectar, am cultivat pe suprafața de 80 ha îngrășăminte verzi (lupin) pe care l-am semănat între rînduri, iar la înflorit l-am băgat sub brazdă obținînd rezultate bune, în special pe parcelele cu solul mai argilos.

Pentru combaterea eroziunii solului, în viile plantate pe coastă cu o înclinație mai mare, din 7 în 7 rînduri am semănat cîte o bandă de lucernă, care se reînnoiește din 3 în 3 ani.

Am constatat că prin lăsarea unui număr mai mare de ochi an de an, și prin aplicarea concomitentă a agrotehnicii corespunzătoare, butucul de viță se întărește și invers, prin micșorarea sarcinii an de an, butucul slăbește. Din practica noastră, la tăierile în uscat dăm o încărcătură de ochi pe butuc între 100—120, ceea ce revine pe ha 300.000—400.000 ochi. La asemenea încărcătură, soiul Riesling italian poate asigura o producție de 12.000—14.000 kg struguri la ha, iar soiul Galbenă o producție de 20.000—25.000 kg struguri la ha.

Ciupitul lăstarilor cu rod înainte de înflorit, pe care îl executăm pe întreaga suprafață, în anii favorabili aduce sporuri de recoltă pînă la 30 la sută, față de viile unde nu se aplică această lucrare.

Prin completarea golurilor cu vițe altoite sau marcote, an de an, am reușit în bună parte să aducem densitatea butucilor la normal și deci să asigurăm o recoltă corespunzătoare.

O bună parte din secțiile noastre și chiar unele brigăzi au o preocupare deosebită în producerea materialului săditor pe plan local, pentru completarea golurilor, sau pentru plantațiile noi. În prezent avem o școală de viță de 4 ha, în care producem material săditor din soiurile cele mai valoroase.

Începînd cu acest an, vom trece la selecția în cadrul soiului, recoltînd corzi numai de la butucii care reprezintă biotipuri valoroase, care au fost marcați și urmăriți în prealabil.

Sîntem convinși că aplicînd și pe mai departe măsurile agrotehnice cele mai adecvate condițiilor de la noi, vom reuși să ne achităm de sarcinile ce ne-au fost trasate și vom ajunge ca în cel mai scurt timp să obținem de pe întreaga suprafață producții medii la nivelul brigăzilor fruntașe, adică de cel puțin 15.000 kg struguri la hectar.

AUREL BLIDARU
inginer șef

În fiecare an în gospodăria de stat Odobești se obișnuiește să se organizeze un concurs între brigăzi pe problema obținerii celor mai bune vinuri. În fotografie: comisia înmînează stegulețe brigăzilor de vinificație fruntașe.

Perspective de viitor

Gospodăria agricolă de stat Odobești, ca centru puternic în dezvoltarea viticulturii, are în față sarcini de mare importanță.

Pînă în anul 1965, prin înființări de noi plantații viticole, în cea mai mare parte pe seama terenurilor neproductive situate pe coaste de deal, și defrișări de vii nerentabile, se va ajunge la suprafața de 1.558 ha vie pe rod și 400 ha plantații tinere anul I, II și III. Din sarcina prevăzută pentru perioada 1962—1965, încă din primăvara acestui an au și fost plantate 100 de ha cu viță de vie, din care circa 75 ha pe seama terenurilor neproductive. Pentru anul viitor ne pregătim să plantăm încă 125 ha, iar restul în primăvara anilor 1964—1965.

O dată cu creșterea suprafețelor de vii, vor crește și producțiile medii de struguri la hectar. Astfel, dacă în anul 1961 s-a realizat o producție medie de 10.145 kg la ha, pînă în anul 1975 producția va crește pînă la 15.000 kg struguri la hectar în medie. În anul 1965 vom obține o producție totală de 15.112 tone struguri, din care 1.600 tone struguri de masă, iar în anul 1975 producția va ajunge la 29.400 tone, din care 4.000 tone struguri de masă.

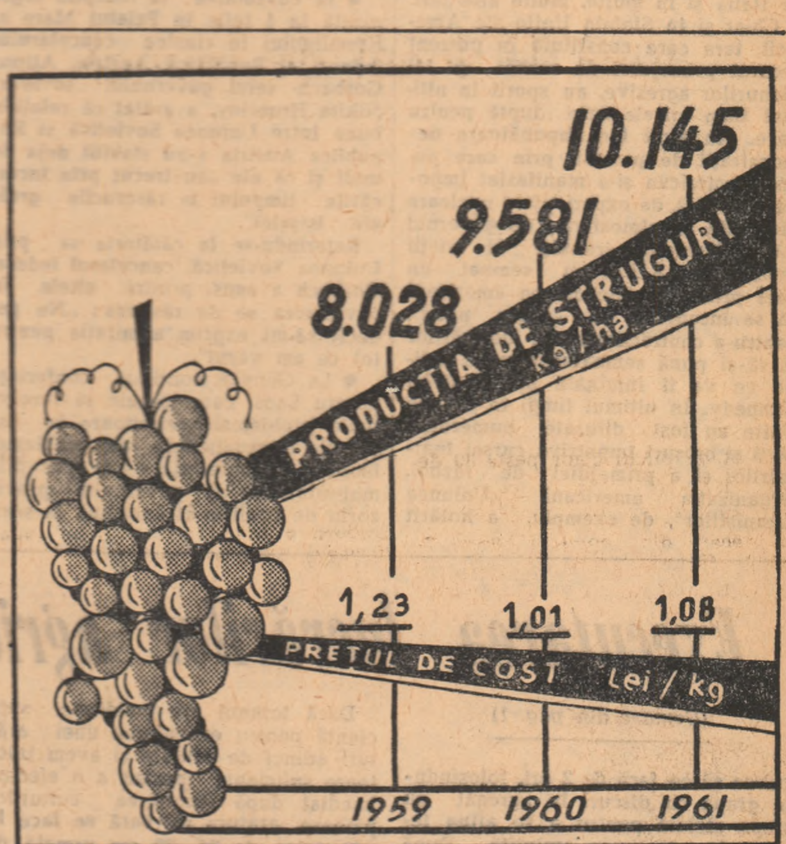
Pentru refacerea densității normale de butuci, la viile ce nu vor face obiectul defrișării în anii următori, vom completa golurile cu viță altoită, într-un ritm de cel puțin 150.000 butași pe an.

Privitor la sistemul de susținere a viței de vie, raportul se va schimba în favoarea susținerii viei pe spalieri, față de cel pe araci. Dacă în prezent din cele 1.531 ha vie pe rod, 800 ha vie este susținută pe spalieri, în anul 1965 via susținută pe spalieri va ajunge la 1.300 ha, iar în anul 1975 întreaga suprafață de 1.960 ha va fi susținută pe spalieri.

Ținînd seamă de intrarea pe rod a noilor plantații, de potențialul de producție al diferitelor zone ale masivului viticol, precum și de capacitățile de prelucrare și depozitare existente, se prevede ca pînă în anul 1965 să se construiască un centru de vinificație la secția Vîrteșcoiu cu o capacitate de 600 vagoane. De asemenea în anul 1966 se prevede să intre în funcțiune un combinat de vinificație principal — lîngă gara Odobești, cu capacitate de depozitare primară de circa 600 vagoane și pentru învechirea vinului de 350 vagoane. Acest combinat va fi dotat cu instalații și aparatură modernă pentru condiționarea întregii producții de vin din gospodărie. Pentru anul 1968, noi am prevăzut intrarea în funcțiune a unui centru de vinificație la secția Jariștea-Sarba, care va avea o capacitate de 350 vagoane.

Aprecierea de care s-au bucurat vinurile noastre la concursurile internaționale de vinuri și concursul național, înalta distincție — Ordinul Muncii clasa I — care s-a acordat unității noastre cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști din luna decembrie 1961, ca și faptul că am primit de curînd „Steagul Roșu de unitate fruntașă pe țară în ramura viticolă", toate acestea constituie un puternic stimulent pentru colectivul G.A.S. Odobești, de a munci tot mai bine.

CONSTANTIN CARA
director

Răsplata muncii

Colectivul gospodăriei agricole de stat Odobești, unitate decorată cu Ordinul Muncii clasa I, a primit zilele trecute, pentru a doua oară, Steagul Roșu de producție și diploma de unitate fruntașă pe țară în ramura viticolă.

Înmînarea înaltei distincții a prilejuit pentru întregul colectiv de aici clipe de bucurie și entuziasm.

Cu prilejul festivității s-au ținut mai multe referate, care au scos în evidență munca depusă de către toți lucrătorii gospodăriei în îndeplinirea și depășirea planului de producție pe anul 1961.

Munca pentru cucerirea titlului de gospodărie fruntașă pe țară nu a fost deloc ușoară. Îndrumați cu pricepere de organizația de bază și antrenați fiind în întrecerea socialistă, avînd experiența căpătată în decursul anilor, muncitorii, tehnicienii și inginerii acestei unități au știut să aplice cu pricepere cele mai bune metode agrotehnice, făcînd din gospodăria lor o adevărată grădină înfloritoare și roditoare.

În oricare din cele 5 secții și 26 de brigăzi mergi poți constata cu satisfacție că viile sînt îngrijite cu cea mai mare atenție. Peste tot se observă mîna gospodarului priceput.

Hărnicia de care a dat și dă dovadă colectivul G.A.S. Odobești ne-o spun înseși realizările. Anul trecut această gospodărie a obținut 204 vagoane de struguri peste plan și la un preț de cost de 1.082 lei per tonă, în loc de 1.121 lei cît fusese planificat. Acest lucru a făcut ca bilanțul gospodăriei să se încheie cu un beneficiu de 16.272.832 lei, față de 3.009.000 lei cît fusese planificat, revenind pentru fiecare 100 ha un beneficiu de 1.062.000 lei.

Ca urmare a obținerii an de an a unor producții de struguri sporite, pe pieptul multor lucrători din gospodărie se văd strălucind ordine și medalii care constituie răsplata muncii depuse de ei.

Dar nu numai hărnicia pentru obținerea de cantități sporite de struguri la ha se află în centrul preocupărilor colectivului de aici. Ei depun eforturi și pentru mărirea suprafețelor de vii, prin plantări tinere și refacerea unor parcele pe seama completării golurilor.

— Vrem să mutăm via sus, spre culme. Așa ne spunea inginerul șef al gospodăriei, [illegible], în urma recomandărilor făcute de documentele de partid, majoritatea plantărilor se fac aici în regiunea de deal. Numai în anul trecut, de pildă, s-au plantat aici 59 ha cu vie, din care 60 la sută reprezintă soiuri pentru struguri de masă. În viile pe rod s-au completat, de asemenea, 131.487 goluri cu viță altoită, iar în toamnă cu marcote 22.788 goluri.

Numeroșii participanți care au luat cuvîntul la festivitatea înmînării Steagului Roșu de producție, printre care Ion Șerban, Andrei Tudorancea, Ion Acristei, Gheorghe Savin, Tudorela Breazu și alții s-au angajat că și în acest an vor obține producții mari.

— Vom munci în așa fel și vom obține recolte de așa natură, încît vom face ca steagul ce ne-a fost înmînat să rămînă și pe viitor în unitatea noastră — spunea Ion Șerban, șeful secției [illegible] din gospodărie.

— Cunosc bine brigada, precum și lucrările de îngrijire pe care le-a primit pînă acum via, de aceea mă angajez ca de pe cele 58 ha cu vie pe rod să realizez în acest an 18.000 kg struguri la ha, față de 14.000 cît am în plan — a spus brigadierul Gheorghe Savin.

În medie, în acest an, gospodăria de stat Odobești are în plan să realizeze de pe cele 1.502 ha vie pe rod o producție de 9.576 kg struguri la ha. Colectivul de conducere, împreună cu toți muncitorii de aici, s-a angajat însă să obțină o producție medie de 10.650 kg la hectar, să dea deci în total peste plan 1.612 tone struguri și să reducă, totodată, prețul de cost cu 0,04 lei pe kilogramul de struguri. În acest fel, unitatea va da peste plan un beneficiu de 1.000.000 lei.

Pentru a realiza aceste mărețe obiective, harnicii muncitori au făcut la timp și bine lucrările în vii și au administrat 8.320 tone îngrășăminte organice și 368,9 tone îngrășăminte chimice. S-a executat la timp și în bune condiții prășitul I și al II-lea, stropitul I, legatul și ciupitul lăstarilor înainte de înflorit, pe întreaga suprafață. În prezent se lucrează de zor la prașila a III-a, la legatul lăstarilor, copilitul și stropitul viei pentru a doua oară.

Stadiul de vegetație în care se găsește în momentul de față via, precum și rodul ce se arată, îndreptățesc pe muncitorii gospodăriei de stat Odobești să spere că angajamentele luate nu numai că vor fi îndeplinite, dar și depășite.

ION GHEORGHIU

Și anul acesta via gospodăriei de stat Odobești este bine îngrijită și întreținută. E o chezășie sigură în obținerea unei recolte sporite de struguri la hectar.

Comuniștii în frunte

În lumina sarcinilor izvorîte din Documentele Congresului al III-lea al P.M.R., organizația de bază din unitatea noastră și-a îndreptat și mai mult activitatea spre educarea membrilor și candidaților de partid, ca aceștia să fie exemplu în aplicarea cu competență a regulilor agrotehnice cele mai avansate pentru obținerea de producții de struguri din ce în ce mai mari, în mobilizarea întregului colectiv pentru a-și îndeplini cu cinste sarcinile care îi revin.

Alături de celelalte metode ale muncii interne de partid folosite de organizația noastră, adunările generale de partid deschise au avut bune rezultate în mobilizarea comuniștilor și a lucrătorilor din gospodărie. În astfel de adunări comuniștii Petre Andraș, Alecu Davideanu, Gheorghe Savin, Alexandru Belu, și alți șefi de brigadă sau secții au vorbit despre măsurile organizatorice luate de ei pentru ca lucrările în vie să se desfășoare la un înalt nivel calitativ.

Devenind buni organizatori ai producției, comuniștii au lucrat întotdeauna în locurile grele de muncă, achitîndu-se bine de sarcinile încredințate. Acest lucru a făcut ca în majoritatea posturilor cheie din gospodărie să fie promovați membri de partid.

Sînt mulți membri și candidați de partid care prin hărnicia, priceperea și munca lor au devenit an de an fruntași în producție. Ei au obținut recolte de struguri care au întrecut cu mult așteptările. De pildă, Alecu Davideanu a obținut în anul trecut de pe suprafața de 25,7 ha vie pe rod, o producție medie de 18.400 kg struguri la ha, în loc de 14.000 kg cît avea în plan, iar Nicolae Vîrlan 13.925 kg struguri la ha, față de 10.800 kg cît avea planificat.

Prin munca rodnică a tuturor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, gospodăria Odobești a reușit să obțină în 1961 de pe cele 1.531 ha vie pe rod o producție medie de 10.145 kg struguri la ha, față de 9.464 kg struguri producție planificată și să realizeze un beneficiu de 16.272.832 lei.

Cu ocazia discutării materialelor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști și a Chemării Consfătuirii, comunistul Petru Andraș s-a angajat să dea în total peste producția planificată de 13.000 kg struguri la ha, 30 tone struguri, iar de pe o suprafață de 4 ha să obțină 20.000 kg struguri la ha. Inginerul Toma Leca, șef de secție, s-a angajat să reducă prețul de cost de la 1.080 lei la 1060 lei pe tona de struguri.

Avînd experiența anilor trecuți și oameni minunați, folosind în activitatea noastră toate metodele de muncă ce ni le pune la dispoziție știința înaintată, sîntem siguri că vom face progrese simțitoare an de an.

SANDU SAVA
organizator de partid

Nu ne vom opri la 18.400 kg struguri la hectar

În anul trecut brigada nr. 10 pe care o conduc a obținut o producție medie de 18.400 kg. struguri la hectar, de pe 25,7 ha. vie pe rod.

Realizarea unei asemenea producții se datorește în mare măsură muncii depuse de lucrătorii permanenți ai brigăzii, care au executat la timp și în bune condiții întregul complex de lucrări.

Iată cum am lucrat noi.

Îndată după culesul strugurilor am trecut la descurcarea viei. Această operație s-a făcut cu mare atenție pentru a nu se rupe corzile roditoare; butucul a fost aplecat și mușuroit în direcția în care a fost dirijată creșterea. Arătura adîncă făcută de toamnă a permis ca în timpul iernii să se adune mari cantități de apă. O dată cu arătura adîncă am administrat pe o suprafață de 15 ha. cîte 2 vagoane gunoi de grajd, iar pe 10 ha, cîte 300 kg. superfosfat la hectar.

În primăvară corzile au fost dezgropate cît mai de timpuriu, pentru a evita clocirea ochilor. Nivelatul s-a executat cu cea mai mare atenție, pentru ca butucul să nu fie vătămat, iar buturuga să rămînă curată pentru a se observa elementele de rod.

După aceasta, oamenii au trecut la executarea tăierii viei, lucrare ce s-a făcut în mod diferențiat, ținîndu-se cont de fertilitatea solului și de vigoarea butucului respectiv.

În timpul cercuitului și a legatului muncitorii au repartizat corzile în spațiu, dirijîndu-le în două părți. Legatul corzilor s-a făcut una cîte una, permițînd astfel o aerisire cît mai bună în timpul vegetației, iar înainte de înflorire s-a executat plivitul, copilitul și ciupitul.

Prașilele și stropirile au fost executate ori de cîte ori a fost necesar. În anul care a trecut, stropirile s-au făcut în condiții destul de grele, din cauza precipitațiilor abundente executînd 4 și chiar 5 stropiri.

Un factor hotărîtor în obținerea producției de 18.400 kg. struguri la hectar a fost și acela că începînd din anul 1959 noi am plantat în goluri, la via pe rod, 14.000 butași de viță altoită, refăcînd astfel densitatea.

Experiența căpătată pînă acum ne-a arătat că se pot obține cantități și mai mari de struguri la ha. Pentru anul 1962 întregul colectiv al brigăzii și-a luat angajamentul să obțină cel puțin 20.000 kg. struguri la hectar, dar de data aceasta de pe 42 ha. vie pe rod.

ALECU DAVIDEANU
șeful brigăzii a 10-a

Permanentizarea și calificarea oamenilor — unul din factorii importanți

Lucrez în gospodăria de stat Odobești de aproape 15 ani. În acest timp mi-am dat seama că factorul cel mai important care a stat la baza succeselor obținute de această gospodărie sînt oamenii. Cei mai mulți dintre ei muncesc la noi în unitate de mulți ani, timp în care au îndrăgit gospodăria, au învățat să cunoască cît mai mult din tainele viticulturii și se bucură din plin de rodul muncii lor. În gospodăria noastră sînt oameni care lucrează de 15 ani, iar dintre muncitorii permanenți nici unul nu are o vechime mai mică de 3 ani.

Dar nu numai atît. Important este faptul că atît cadrele de specialiști, cît și muncitorii permanenți lucrează în același sector și pe aceeași parcelă de vie de ani de zile. În felul acesta, fiecare dintre ei a putut să cunoască cît mai temeinic terenul, fertilitatea lui și să știe mai bine cum să execute lucrările, cînd să administreze îngrășămintele etc.

Conducerea gospodăriei noastre și comitetul sindicatului, sub îndrumarea și cu sprijinul organizației de partid, s-au preocupat și se preocupă în același timp de calificarea oamenilor. An de an, gospodăria a trimis pe unii dintre muncitorii permanenți la diferite școli de calificare ca: școli de maiștri viticoli, mecanizatori, contabilitate etc. Numai în acest an s-au întors în gospodărie un număr de 7 tovarăși care au absolvit școala de maiștri viticoli pe cheltuiala gospodăriei.

Tot în scopul ridicării calificării oamenilor, la noi în gospodărie se dă o mare importanță organizării în fiecare an a învățămîntului agrozootehnic. În cele trei forme de învățămînt care s-au încheiat (viticol și vinificație, mecanizare și conducători de animale) au fost înscriși un număr de 216 tovarăși.

Avem în gospodărie oameni minunați. De pildă, tov. Ion Șerban, pînă mai ieri muncitor, azi este tehnician viticol și șef de secție. Pentru meritele și calitățile sale, în 1957 a fost ales ca deputat în Marea Adunare Națională. Cuvinte de laudă se pot spune și despre Dragomir Petru, șef de brigadă, despre Petre Andraș, Avram Marcu, Toader Carochinar și mulți alții.

Sînt mîndru că și eu mă număr printre acei care, prin grija părintească a partidului, au crescut o dată cu gospodăria. Avînd sprijinul permanent al organizației de partid și al tovarășilor mei de muncă, am izbutit ca an de an să-mi îmbogățesc cunoștințele și experiența, să ajung maistru viticol și să obțin rezultate tot mai bune în muncă. În anul 1957 de exemplu, de pe 49 ha am realizat o producție de 13.866 kg struguri la hectar, iar în 1960 de pe o suprafață de 60 hectare am obținut 16.121 kg struguri la ha. Asemenea producții au obținut și alți brigadieri. De pildă, Nicolae I. Vîrlan a realizat în anul trecut o producție de 13.925 kg struguri la ha, față de 10.800 kg cît avea în plan, Ion Javlete a obținut și el 12.411 kg struguri la ha, față de 10.743 kg planificat.

Sîntem convinși că mergînd în continuare pe linia permanentizării și calificării muncitorilor noștri vom reuși să muncim și mai bine, să descoperim toate rezervele existente și astfel vom putea obține producții de struguri din ce în ce mai mari, contribuind la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

GHEORGHE SAVIN
președintele comitetului sindicatului

Pe scurt

- *În intervalul 1959—1961, la G.A.S. Odobești s-au construit pentru muncitori 12 dormitoare cu circa 100 paturi, 5 săli de mese, 7 case pentru sedii ale brigăzilor, 2 blocuri pentru 10 familii. În acest an sînt în construcție 2 băi și un bloc cu 12 apartamente.*
- *În 1949 prețul de cost al unui kg de struguri a fost de 1,41 lei, în 1955 a ajuns la 1,28 lei, în 1959 la 1,23 lei, iar în 1961 la 1,08 lei.*
- *Colectivul gospodăriei are la dispoziție și un club cu bibliotecă, sală de lectură, sală de șah, sală de audiții muzicale, sală de tenis de masă, un cinematograf, o stație de radioficare cu 200 difuzoare, iar la fiecare secție, colțuri roșii, biblioteci și colecții de ziare; în gospodărie activează o echipă de dansuri, cor, o brigadă artistică de agitație.*
- *Pentru anul 1962, gospodăria a altoit în uscat 150.000 de vițe de soiuri de struguri pentru masă, iar în verde se vor altoi 20.000 fire.*
- *În 1975, producția medie de struguri la ha pe gospodărie va fi de 15.000 kg.*

BRIGADIERI FRUNTAȘI ÎN GOSPODĂRIE

ION GEAVLETE — GHEORGHE DANEȘ — PETRE DRAGOMIR — DUMITRU DUMITRESCU — GHEORGHE MORĂRESCU

La 9 iulie se deschide la Moscova Congresul mondial pentru dezarmare generală şi pace

Luni, 9 iulie, la Moscova, în Palatul Congreselor de la Kremlin vor începe lucrările Congresului mondial pentru dezarmare generală şi pace. Încă de acum cîteva zile, în capitala Uniunii Sovietice au şi început să sosească primii delegaţi la congres, iar în ziua deschiderii sale vor fi prezenţi aici peste 2.000 de delegaţi, din aproape 120 de ţări ale lumii, pentru a dezbate probleme de importanţă vitală, de care depinde viitorul întregii omeniri.

Problemele care se află pe ordinea de zi a Congresului interesează în cel mai înalt grad popoarele din toate ţările. Cauza păcii este o cauză scumpă tuturor oamenilor cinstiţi din lume. De aceea, convocarea Congresului a fost salutată pretutindeni cu bucurie şi încredere. Popoarele s-au pregătit cu multă însufleţire în întîmpinarea acestui important eveniment închinat păcii. In aproape toate ţările europene şi în multe ţări de pe celelalte continente, s-au ţinut congrese şi conferinţe naţionale ale partizanilor păcii, în cadrul cărora au avut loc schimburi de păreri în problema dezarmării şi au fost aleşi delegaţi pentru congres. In multe locuri au fost organizate acţiuni pentru strîngerea de fonduri necesare deplasării delegaţilor.

Lunile din preajma Congresului au fost caracterizate de puternice acţiuni de masă împotriva pregătirilor de război, pentru pace şi coexistenţă paşnică. Forţele păcii şi-au manifestat în răstimpul acesta cu şi mai multă vigoare hotărîrea lor de a bara calea războiului, voinţa de a se ajunge la o înţelegere în rezolvarea celei mai importante probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală şi totală. Sînt semnificative în această privinţă puternicele mişcări care au avut loc în Japonia, acţiunile partizanilor păcii din Austria, mitingurile şi demonstraţiile din Anglia, intensificarea forţelor păcii în Franţa, în Germania occidentală, în Italia şi în multe, multe alte ţări.

Chiar şi în Statele Unite ale Americii, ţara care constituie în prezent focarul primejdiei de război şi al planurilor agresive, au sporit în ultimul timp forţele care luptă pentru pace. Au avut loc impunătoare demonstraţii de protest, prin care poporul american şi-a manifestat împotrivirea faţă de experienţele nucleare efectuate în atmosferă de guvernul S.U.A. Numeroşi fruntaşi ai vieţii publice din S.U.A. au semnat un apel prin care cheamă pe americani să se încadreze în „cursa păcii", pentru a contracara cursa înarmărilor şi să-şi pună semnăturile pe o petiţie ce va fi înmînată preşedintelui Kennedy. În ultimul timp, în Statele Unite au fost difuzate numeroase cărţi şi broşuri împotriva cursei înarmărilor şi a primejdiei de război. Organizaţia americană „Uniunea umaniştilor", de exemplu, a hotărît să difuzeze într-un milion de exemplare o broşură care îndeamnă la dezarmarea generală. Pentru avîntul cu care se dezvoltă mişcarea pentru pace din S.U.A. e grăitor şi faptul că la Congresul de la Moscova va participa şi o delegaţie numeroasă din Statele Unite. E pentru prima oară, după o întrerupere îndelungată, cînd la o astfel de reuniune internaţională participă o delegaţie din S.U.A.

De altfel, componenţa delegaţiilor a numeroase ţări este şi ea un exemplu convingător al largului ecou pe care ideile Congresului îl au în rîndul popoarelor. La lucrările marii reuniuni de la Moscova vor lua parte oameni de cele mai diferite profesii şi convingeri. Din Anglia, de exemplu, vor sosi la Congres reprezentanţi ai minerilor din Scoţia şi Derbishire, partizani ai păcii din Londra, Bristol, Birmingham, Aberdeen, Manchester şi din multe alte regiuni industriale ale ţării. Delegaţia Franţei este alcătuită din aproape 100 de persoane, cuprinzînd reprezentanţi de frunte ai vieţii publice, printre care Eugenie Cotton, preşedinta F.D.I.F., Pierre Cot, fost ministru, scriitorul Jean-Paul Sartre, pastorul Casalis. Din Japonia vor participa la lucrările Congresului 110 persoane, din Brazilia, aproape 100, din Columbia vor sosi la Moscova 15 persoane, reprezentînd 11 uniuni şi federaţii sindicale din diferite ramuri ale industriei. Şi s-ar putea da foarte multe exemple care arată larga reprezentare pe care o va avea Congresul de la Moscova. Prin amploarea pregătirilor care l-au precedat, prin numărul mare de participanţi şi prin problemele pe care le va dezbate, Congresul mondial pentru dezarmare generală şi pace va fi astfel cea mai reprezentativă dintre toate întîlnirile mondiale ale partizanilor păcii care au avut loc pînă acum.

O contribuţie de seamă la lucrările congresului vor aduce, incontestabil, delegaţiile ţărilor socialiste, ale căror popoare şi guverne se pronunţă neabătut pentru dezarmare generală şi totală, pentru coexistenţă paşnică, pentru rezolvarea tuturor problemelor internaţionale pe calea tratativelor. În Uniunea Sovietică — ţara gazdă a Congresului — se desfăşoară însufleţite pregătiri în întîmpinarea acestui măreţ eveniment. Prin întreaga sa activitate, poporul sovietic — în fruntea popoarelor ţărilor socialiste — aduce o mare contribuţie la întărirea păcii, sprijină din toată inima politica iubitoare de pace a guvernului U.R.S.S., propunerile sale privind înfăptuirea dezarmării generale şi totale.

În cadrul lucrărilor Congresului, delegaţia ţării noastre îşi va spune, de asemenea, cuvîntul său în dezbaterea tuturor problemelor. Ea va exprima de la tribuna Congresului hotărîrea care animă întregul nostru popor de a munci neprecupeţit pentru înflorirea şi întărirea patriei socialiste, de a milita neobosit pentru destinderea încordării internaţionale, stăvilirea cursei înarmărilor, pentru dezarmarea generală şi totală.

Drumul spre o pace trainică este cel al luptei popoarelor. În această luptă, poporul romîn şi-a adus şi îşi va aduce întreaga sa contribuţie. Cu această hotărîre întîmpină oamenii muncii din ţara noastră Congresul mondial pentru dezarmare generală şi pace, urîndu-i din toată inima succes deplin în desfăşurarea lucrărilor sale.

SCURTE ŞTIRI

● În cuvîntarea la recepţia organizată la 4 iulie în Palatul Mare al Kremlinului în cinstea cancelarului federal al Republicii Austria, Alfons Gorbach, şeful guvernului sovietic, Nikita Hruşciov, a arătat că relaţiile bune între Uniunea Sovietică şi Republica Austria s-au stabilit deja de mult şi că ele „au trecut prin încercările timpului la răscrucile grele ale istoriei".

Referindu-se la călătoria sa prin Uniunea Sovietică, cancelarul federal Gorbach a spus, printre altele, în cuvîntarea sa de răspuns: „Nu pot decît să-mi exprim admiraţia pentru tot ce am văzut".

● La Geneva continuă conferinţa pentru Laos, care trebuie să rezolve toate problemele referitoare la aspectele internaţionale ale problemei laoţiene. „Conferinţa — a spus primul-ministru al guvernului provizoriu de coaliţie al Laosului, la sosirea la Geneva — îşi va încheia rapid lucrările".

● Partizanii din Irianul de vest au eliberat alte cîteva localităţi de sub jugul colonialiştilor olandezi, ca de pildă, oraşul Katamega. Revoltaţi de atrocităţile comise de trupele colonialiste, ţăranii dintr-un sat din apropierea localităţii Marauke au intrat cu toţii în detaşamentele de partizani.

● După întrevederea cu preşedintele Franţei, de Gaulle, cancelarul vest-german Adenauer a plecat la ceremonia organizată în cinstea lui la Consiliul municipal al Parisului. Aici, el a fost primit de către consilierii municipali comunişti, cu cuvinte ca: „Revanşarzii germani să plece de aici!", „Trăiască Republica Democrată Germană!". Ei au părăsit după aceea sala unde s-a desfăşurat ceremonia.

O mare victorie a mişcării de eliberare şi a forţelor păcii

Algeria a devenit independentă

După ce la 3 iulie au fost cunoscute rezultatele referendumului, la care poporul algerian în covîrşitoare majoritate a răspuns „Da", Algeria a fost proclamată oficial independentă.

Proclamarea Republicii Algeria constituie o strălucită victorie a poporului algerian, care timp de 132 de ani a suferit greul jug al colonialiştilor francezi, şi care, de aproape 8 ani a dus cu mari sacrificii un război drept pentru înfăptuirea aspiraţiilor sale spre libertate şi independenţă. Această măreaţă victorie a poporului algerian arată lumii întregi că mişcarea de eliberare a popoarelor din robia colonialismului este invincibilă, că dreptul lor la autodeterminare triumfă, oricît de multe şi de mari ar fi împotrivirile înrobitorilor.

Algeria a fost colonia africană cea mai bogată şi cea mai în apropiere de Franţa. Timp de 132 de ani, colonialiştii au jefuit fără milă bogăţiile Algeriei: marile zăcăminte de minereu de fier şi mangan, cărbune, cupru, plumb, zinc, petrol, gaze, fosfaţi. Monopolurile franceze au investit sute de milioane de franci, realizînd profituri fabuloase. În perioada 1947—1954, bunăoară, 37 dintre cele mai mari firme franceze au obţinut un profit net de peste 38 milioane de franci.

Algeria numără aproape 10 milioane şi jumătate de locuitori, majoritatea arabi şi berberi, 1 milion fiind europeni (francezi, italieni, spanioli şi alţii). Aproximativ 80 la sută din numărul locuitorilor Algeriei muncesc în agricultură; circa 700.000 de familii de ţărani nu au nici o brazdă de pămînt. Pămînturile cele mai fertile au fost acaparate de colonialiştii europeni.

Jefuit şi asuprit de colonialişti, poporul algerian a dus o luptă înflăcărată şi perseverentă pentru libertatea şi independenţa sa de astăzi. Majoritatea covîrşitoare a populaţiei, cu arma în mînă şi unită în jurul Frontului de Eliberare Naţională (F.L.N.) şi guvernului provizoriu algerian, a dus în ultimii 7 ani o luptă plină de sacrificii. Armata de eliberare naţională a Algeriei a înscris pagini de eroism în istoria patriei sale. În ultimul timp mulţi fii ai poporului algerian au mai căzut victime fărădelegilor săvîrşite de bandele fasciste ale O.A.S.

Acum cînd Algeria a devenit liberă şi independentă, toţi algerienii, fără deosebire de origine, naţionalitate şi religie, îşi vor putea îndrepta eforturile muncii lor creatoare pentru vindecarea rănilor războiului, pentru înflorirea economică şi culturală a ţării, pentru prosperitate.

Poporul romîn, care în tot timpul războiului de eliberare din Algeria şi-a manifestat simpatia şi sentimentele de solidaritate cu poporul algerian, salută cu căldură marea victorie a acestuia, urîndu-i succes deplin în lupta pentru consolidarea independenţei Algeriei, pentru pace şi progres.

Ruanda şi Burundi — state independente

Începînd de la 1 iulie, fostul teritoriu Ruanda-Urundi aflat sub tutela Belgiei şi-a căpătat independenţa. Astfel, pe harta Africii au apărut încă două state suverane şi independente: Ruanda şi Burundi (acesta din urmă va fi numele pe care îl va purta de acum înainte Urundi).

★

Ruanda şi Urundi, două ţări mici, situate în Africa tropicală, au format pînă la proclamarea independenţei un singur teritoriu care a stat sub tutela O.N.U. şi administrat de Belgia. Practic aceste ţări au format o colonie belgiană, de unde colonialiştii au jefuit aur, cositor, wolfram şi alte minerale. Totodată colonialiştii au deposedat populaţia băştinaşă de cele mai bune pămînturi pe care le-au folosit pentru plantaţiile de bumbac şi cafea. În fosta colonie s-a practicat recrutarea forţată a mîinii de lucru pentru exploatările miniere, în special pentru minele companiei internaţionale „Union minière du Haut Katanga". Pe de altă parte, populaţia băştinaşă a avut de îndurat povara grea a impozitelor şi prestaţiilor, teroarea poliţienească, represiunile şi falsurile administraţiei coloniale. Începînd din 1959 — cînd lupta de eliberare s-a înteţit în Ruanda-Urundi — mii de oameni nevinovaţi au fost aruncaţi în închisoare şi în lagăre de concentrare. Au fost pîrjolite sute de sate cu populaţie paşnică. Pentru a scăpa de represiunile colonialiştilor, circa 100.000 de locuitori din Ruanda-Urundi s-au refugiat în ţări vecine. Dar populaţia din Ruanda-Urundi n-a încetat niciodată lupta pentru libertate.

Căpătîndu-şi libertatea şi independenţa, popoarele din aceste ţări au pornit pe drumul prosperităţii şi păcii.

CURSURI DE PREGATIRE

Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" Bucureşti, organizează în perioada 9 iulie — 1 septembrie un ciclu de pregătire şi consultaţii pentru candidaţii la concursul de admitere în Facultăţile de Agricultură, Horticultură şi Medicină veterinară.

Înscrierile se fac zilnic la sediul institutului, în bd. Mărăşti nr. 59, telefon 18.22.30. (tramvai 3, 4, autobuz 31, troleibuz 81, 82) la Secretariatul Facultăţii de Agricultură.

Candidaţilor din provincie li se asigură, în limita locurilor disponibile, cazarea şi masa contra cost.

Noi soiuri de grîu

Oamenii de ştiinţă de la staţiunea experimentală de la Belaia Ţercov au obţinut un nou soi de grîu de toamnă „Beloţerkovskaia-23", care produce peste 40 chintale la hectar. În comparaţie cu alte soiuri, acest soi de grîu are un bob mai mare, este rezistent la cădere, mai puţin sensibil la rugină şi dispune de calităţi superioare din punct de vedere al măcinatului.

Noul soi de grîu este recomandabil pentru Ucraina.

În ultimul an specialiştii ucraineni au furnizat colhozurilor şi sovhozurilor zece soiuri noi de grîu. Producţia la hectar a fiecăruia din ele este cu 3-5 chintale mai mare decît la soiurile obişnuite. În prezent, grîul de o înaltă productivitate ocupă aproximativ 60% din sectorul rezervat culturilor de toamnă din această republică. Se prevede ca peste un an să fie însămînţată cu acest soi întreaga suprafaţă rezervată în Ucraina acestei culturi.

Uscarea rapidă a fînului

Viteza de uscare a fînului are o importanţă hotărîtoare asupra calităţii lui. O metodă cu ajutorul căreia se pot obţine rezultate bune în această direcţie este strivirea imediată a tulpinelor tăiate.

Ferma „New India" (S.U.A.) a produs o maşină pentru efectuarea acestei operaţii. Maşina se foloseşte cuplată cu o secerătoare semisuspendată. Într-o cursă iarba e cosită şi condiţionată. Aceasta o fac două role — una de oţel şi una cauciucată. Învîrtindu-se în direcţii opuse, ele strivesc bine iarba. După strivire, fînul se usucă repede şi poate fi în aceeaşi zi presat.

Această maşină are o mare productivitate. Ea poate lucra cu orice secerătoare şi pe orice cîmp de iarbă.

(Din ziarul „Selscaia Jizni" nr. 128)

Executarea lucrărilor agricole de vară

(Urmare din pag. 1)

cuirea să se facă de 2 ori, folosindu-se grapa cu discuri în agregat cu grapa stelată pentru a se afina terenul la adîncimea amintită. După discuire, arătura de bază trebuie să se facă cel mai tîrziu pînă la 10-15 august. Îngrăşămintele se aplică în acest caz o dată cu arătura de bază.

3). LA EXECUTAREA ARĂTURILOR DE VARĂ PE SOLURI MAI GRELE SE VA AVEA ÎN VEDERE ADÎNCIREA TREPTATĂ A STRATULUI ARABIL ŞI ANUME:

a). Pe podzoluri şi soluri podzolite, arătura se face cu răsturnarea brazdei la adîncimea corespunzătoare grosimii stratului de humus, afînarea subsolului efectuîndu-se cu scormonitorul la 10-15 cm.

Cînd aceste soluri sînt uscate pe adîncimea stratului arabil, se va face o lucrare în faţă (discuire urmată de grapa stelată) şi apoi la un interval de cel mult 2-3 săptămîni se execută arătura cu întoarcerea brazdei la adîncimea stratului de humus (16-20 cm), însoţită de afînarea în profunzime cu scormonitorul. Înainte de semănat, solul se va mai ara o dată la adîncimea de 12—14 cm sau se va discui. Specialiştii trebuie să se orienteze după condiţiile specifice dacă este nevoie să se facă această nouă arătură sau este suficientă discuirea.

O dată cu arătura de bază pe podzoluri şi solurile podzolite se vor aplica şi amendamente pentru corectarea acidităţii, precum şi îngrăşăminte organice şi minerale.

b) Pe lăcovişti, arăturile se vor executa la adîncime mai mare şi se va afîna subsolul cu scormonitorul.

c) Pe sărături se recomandă executarea arăturii adînci cu plugul fără cormană şi lucrări la suprafaţă cu grapa cu discuri pînă la semănat. Executarea arăturii pe sărături se va face obligatoriu numai cînd stratul arabil are un conţinut mijlociu de umiditate.

4) PE SOLURILE UŞOARE — NISIPURI ŞI SOLURILE NISIPOASE — LUCRĂRILE DE PREGĂTIRE A SOLULUI PENTRU SEMĂNĂTURILE DE TOAMNĂ SE VOR FACE NUMAI ÎN PREAJMA SEMĂNATULUI ŞI CÎT MAI ADÎNC.

5) PE TERENURILE ÎN PANTĂ SUPUSE EROZIUNII, ARĂTURILE TREBUIE SĂ SE FACĂ DE-A LUNGUL CURBELOR DE NIVEL, CU PLUGUL ÎNTORCĂTOR PRIN ALTERNAREA ADÎNCIMII (plugul cu 2—3 brazde execută la ducere o arătură la suprafaţă şi la întoarcere, una adîncă)

6) ARĂTURILE DE VARĂ PENTRU SEMĂNĂTURILE DE PRIMĂVARĂ PE CERNOZIOM, PE SOLUL BRUN-ROŞCAT DE PĂDURE ŞI ALTE TIPURI ASEMĂNĂTOARE DE SOL SE FAC DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Dacă terenul are umiditate suficientă pentru executarea unei arături adînci de calitate şi avem tractoare suficiente pentru a o efectua imediat după recoltarea culturilor păioase, arătura de vară se face la adîncimea de 25—30 cm urmată de grapa stelată. O dată cu această arătură se pot încorpora şi îngrăşămintele.

În cazul că solul se ară cu bulgări sau nu avem tractoare suficiente pentru executarea arăturii adînci imediat după recoltare, se recomandă ca mai întîi să se facă o arătură la adîncime mai mică cu plugul sau să se lucreze cu grapa cu discuri la adîncimea de 10—12 cm. În felul acesta se pune la adăpost de efectele secetei o suprafaţă de teren mai mare într-un timp scurt şi cu forţe mecanice mai puţine.

Ulterior, cînd tractoarele se eliberează de la recoltarea păioaselor, se execută arături adînci, încorporîndu-se sub brazdă îngrăşămintele organice şi minerale. Chiar şi pentru culturile de primăvară cu cît arăturile se execută mai devreme cu atît este mai bine, sporurile de producţie sînt mai mari.

Pentru a putea executa la timp arăturile de vară este necesar ca paiele să fie ridicate concomitent cu recoltarea folosind în acest scop toate mijloacele de care dispun gospodăriile: prese de balotat paie, tîrîşuri, remorci, căruţe etc. Să nu rămînă grămezi de paie care, nefiind în întregime ingropate, favorizează înmulţirea dăunătorilor, îndeosebi a gîndacului ghebos.

De asemenea SĂ SE FOLOSEASCĂ ÎNTREAGA CAPACITATE DE LUCRU A MAŞINILOR, TRACTOARELOR ŞI ATELAJELOR. Tractoarele disponibile de la recoltări vor trebui să lucreze în două schimburi pentru executarea arăturilor de vară destinate celei de a doua culturi şi semănăturilor de toamnă.

O dată cu aceasta este necesar ca gospodăriile colective să facă ordine în folosirea terenurilor, să taie pîlcurile de arbori, de mărăcinişuri sau tufişuri cît şi arborii izolaţi. Prin aceasta se măreşte şi suprafaţa agricolă. De asemenea, trebuie făcută uniformizarea tuturor denivelărilor mici pe care de obicei bălteşte apa.

Aceste recomandări sînt orientative. Staţiunile agricole experimentale regionale au sarcina importantă ca împreună cu specialiştii din producţie, de la consiliile agricole regionale şi raionale, să detalieze aceste recomandări, să le apropie de viaţă, stabilind în mod concret lucrările ce trebuie executate, ţinîndu-se seama atît de rezultatele experimentale şi de producţiile obţinute, cît şi de condiţiile concrete din anul acesta, de posibilităţile reale ale fiecărei gospodării de a aplica aceste recomandări.

SPECIALIŞTII DIN GOSPODĂRIILE DE STAT ŞI COLECTIVE, CONSILIILE AGRICOLE RAIONALE ŞI REGIONALE SĂ URMĂREASCĂ EXECUTAREA LUCRĂRILOR AGRICOLE DE VARĂ LA UN ÎNALT NIVEL CALITATIV ŞI LA TIMP PENTRU A SE PUNE BAZE SOLIDE RECOLTEI VIITOARE.

În raionul Rîmnicu Sărat

(Urmare din pag. 1)

370 ha intraseră în pîrgă, recoltatul nu începuse.

— O să pornim probabil mîine la seceratul orzului, mi-a spus tov. Marian Tomescu, inginerul agronom al gospodăriei. Iar la grîu peste 6-7 zile, că e timp...

La fel stăteau lucrurile şi la gospodăria colectivă „Drumul Belşugului" din Puieşti; în vreme ce la gospodăria colectivă „Steaua Roşie" din aceeaşi comună se începuse recoltatul grîului de pe 697 ha, folosindu-se secerători simple, la gospodăria colectivă „Drumul Belşugului" se mai... aştepta coacerea lanurilor.

Dacă în total pe raion recoltatul orzului se afla pe terminate la 4 iulie, în schimb, din cele 23.750 ha cultivate cu grîu, abia se recoltaseră cîteva sute de hectare. Sesizînd faptul că în multe unităţi agricole încă mai dăinuie concepţia greşită că grîul trebuie lăsat să se coacă bine şi abia apoi să se treacă la recoltat, consiliul agricol raional a dat îndrumări la 3 iulie — cam tîrziu ce-i drept — ca peste tot locul unde grîul a intrat în pîrgă să se înceapă recoltatul, folosindu-se toate forţele existente.

DAR ARĂTURILE ŞI TREIERIŞUL?

La gospodăria agricolă colectivă din Bălăceanu, de care am amintit mai sus, 8 tractoare din brigada a III-a de la S.M.T. Ziduri arau de zor miriştile de pe care se recoltaseră păioasele. Şi la gospodăria de stat Rm. Sărat i-am găsit pe tractorişti arînd tarlalele de pe care se recoltase mazărea. În majoritatea unităţilor din raionul Rm. Sărat în care s-a început însă recoltatul, se întîrzie cu aratul tarlalelor. La gospodăria colectivă din satul I. Heliade Rădulescu, din comuna Ziduri, de pildă, cele 15 ha cu orz fuseseră recoltate de cîteva zile, dar tractoriştii nu începuseră aratul. În raion abia s-au executat pînă la 4 iulie arături pe circa 500 ha, din cele 26.000 ha planificate.

Este necesar să se acorde toată atenţia şi amenajării ariilor şi începerii treierişului păioaselor recoltate cu secerători simple şi manual. La gospodăria colectivă Zărneşti — după cum m-a informat tov. Al. Chirilă, preşedintele gospodăriei, — S.M.T. Poşta Cîlnău, de pildă, nici nu adusese măcar batoza planificată, deşi colectiviştii începuseră de cîteva zile strînsul manual al grîului. Asemenea lipsuri trebuie lichidate în timpul cel mai scurt, pentru a se evita crearea unui decalaj mare între recoltatul şi treieratul păioaselor.

„AGRICULTURA NOUĂ" Apare bisăptămînal Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti Telefon: 17 60 10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii